

PARTİZAN

YAYINLARI NO: 16

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

**“Akıma Karşı” (GDS)
Bürokrat Mülteci
Revizyonist Hizibin
Parti Yıkıcılığına
El Altından
Destek Veriyor!**

TKP-ML
BELGE DİZİSİ

www.partizanarsiv.net

YAYINCININ NOTU:

Değerli okuyucu;

Haziran sonunda okuyucunun eline geçmesi gereken bu broşürü üç ay sonra birtakım eksiklikleriyle yayınlıyoruz. Bu broşürde yayınlanması gereken AKIMA KARŞI'nın TKP/ML I. MK'sine yazdığı mektubu ve TKP/ML I. MK'sinin 9. toplantısında AKIMA KARŞI'ya verdiği cevabı yayınlıyamıyoruz.

Çünkü, Türkiye proletaryasının öncü örgütü TKP/ML'i yıkmaya çalışan bürokrat mülteci yurt dışı hizibi TKP/ML'e karşı yürüttüğü saldırıları, TKP/ML'nin değerlerine el koyarak da sürdürmüştür. Bu değerlerin içerisinde TKP/ML'in arşivleri de bulunmaktadır. Sözü edilen bu belgelerin kopilerini çeşitli defalar hizipten talep edilmesine rağmen hizip, çeşitli bahanelerle bu belgelerin verilmesini sürüncemiye bırakmıştır.

Lâfta devrimcilerin eylem birliğinden, devrimcilerin birbirlerine destek olmasından dem vuran bürokrat mülteci yurt dışı hizibinin ne kadar samimiyetsiz olduğunu bu pratiği bile göstermektedir. Onun amacı Türkiye proletaryasına ve onun şanlı partisine elindeki bütün imkânlarla saldırmak, zarar vermektir. Zaten hizibin varlık nedeni de budur.

Burjuvazinin içten ve dıştan en amansız saldırılarına karşı kararlı bir şekilde mücadele eden TKP/ML, mücadele kaçkını bürokrat mülteci hizibin saldırılarını göğüsleyecek, açtığı zararları saracaktır. Bu hizibin de akibeti safardan atılan tüm diğer hiziplerin aynası olacaktır.

PARTİZAN

5.9.1981

İÇİNDEKİLER

Önsöz.....	1
GDS'in Partinin bir bölgesinde çıkan örgütsel sorunun hemen ardından takındığı tavrı. <u>3 Nolu belge</u>	9
P'ye bağlı sempaticianların, GDS'in saldırılarına cevabı. <u>4 Nolu belge</u>	12
GDS'in "Kendine TKP/ML sempaticianları diyen grupcuğa" şeklinde yaptığı, fakat aslında partiyi kastettiği çağrı bildirisini. <u>5 Nolu belge</u>	15
Partiyi resmen temsil eden ve GDS'e yönelen ilk mektuptur. <u>6 Nolu belge</u>	19
GDS'in cevabı. <u>7 Nolu belge</u>	23
TKP/ML adına verilen cevap. <u>8 Nolu belge</u>	25
GDS'in "iki adım geri" olarak nitelendirdiği TKP/ML II. Konferansı ve II. MK hakkındaki değerlendirme ve çağrılarını. <u>9 Nolu belge</u>	28
GDS'le TKP/ML temsilcileri arasında yapılan bir görüşmeye, GDS yönetiminin tavrını ortaya koymaktadır. <u>10 Nolu belge</u>	44
GDS yönetiminin 25.4.1981 tarihli ikili görüşme hakkındaki tavrı üzerine bir açıklama. <u>11 Nolu belge</u>	50

ÖNSÖZ

Türkiye'nin proleterya partisinin içinden çıkan mülteci, revizyonist, bürokrat hiziple mücadele, özellikle yurt dışındaki (YD) Türkiye'li işçileri, emekçileri ve enternasyonal hareketi şu yada bu ölçüde meşgul etti. Kendisine, proleterya partisine saldırmayı "merkezi görev" tayin eden, adı "bolşevik," kendisi ise en has menşevik olan hizibin çabaları; ona hiç de lâayık olmadığı ölçüde bir önem verilmesine ve zaman harcanmasına yol açtı.

Gerçekten de onun baş meselesi, "ideolojik, siyasi çizgisi ve örgütsel yapısıyla bolşevik olmadığını" (B İKK/1) iddia ettiği proleterya partisini, her ne amaçla olursa olsun, engellemek, yıkmak ve sabote etmek haline geldi. Tabii ki bu sadece onun sınıf karakterinin ve "devrimci çalışma"dan ne anladığının pratik göstergesinden başka birşey değildir. O, bir yandan "ideolojik-siyasi tartışalım" dedi, diğer yandan onların bürokrat, mülteci revizyonist yüzlerini ortaya çıkartan siyasi tartışmalardan yan çizmeye çalıştı. O bir yandan "bizim aleyhimize dedikodularla taban bize karşı şartlandırıldı" dedi. Diğer yandan en adi dedikodu ve karalama metodunu, açık hizipciliğinin ilk gününden beri mücadele yöntemlerinin temel biçimi haline getirdi. O bir yandan "kitle önünde ideolojik mücadele" savunucusu göründü, diğer yandan gerçekte kitle önündeki tartışmalarda aldığı yenilginin acısını, gizli ev ziyaretleri ve kafakola alma "çalışmalarıyla" gidermeyi esas aldı. O bir yandan merkezi önderliğin araştırma açmasını 'hüküm önceden verilmiştir' sahate gerekçesiyle tasfiyeciliğe yorumlayıp ayaklandı; diğer yandan kendisinin yönetimine çöreklenildiği bir teşkilatta her türlü tüzük işleyişini çigneyerek burjuva dürüstlüğüne bile sığmayan tasfiyeleri kendisinin "doğal hakkı" ilân etti. O, bir yandan proleterya partisini göz bebeği gibi sakınan işçi sempatizanlara "hırsız," "çapulcu", "serseri sürüsü" sıfatlarıyla politik özden mahrum adı bir saldırı örgütledi; diğer yandan parti mallarına olur olmaz bir iki yüzlülükle el koyarak kendi malı ilân etti. O, bir yandan Mao'nun "araştırma yapmayana söz hakkı yoktur" şiarını diline doladı; diğer yandan partinin programına hiç bir araştırmaya dayanmayan birdizi saldırı yöneltti. O, sözde "inkârcılığa karşı"

olduğunu bas bas bağırdı, diğer yandan yüzeysel bakış ve yer yer tahrifatlı demegojilere dayanarak sinsi bir ML'izm ve Mao Zedung inkârcılığını kitlelere buluşturmaya çalıştı. O, bir yandan lâfta "kahrolsun faşist cunta" diye bağırmaktadır, diğer yandan da pratiğinde, cuntaya karşı teorik ve pratik olarak mücadeleye önderlik eden ve etmeye devam edebilecek olan yegane öncü güce azgınca saldırarak tam bunun tersini isbatlamaktadır.

Bütün bu ilkesizlikler, sağ oportünizmin ve troçkizmin sınıf mücadelesinde binlerce kez isbatlanmış olan bel kemiksizliğinin ürünüdür. Bu ilkesizliklerle ideolojik-siyasi tartışma nasıl yürütülebilir? Yapılacak tek şey, bu ilkesizlerin savunulan revizyonist troçkist çizgiyle ilişkisini netlikle ortaya koymak ve artık onun insanı bezdiren ve bıktıran dişe dokunmaz ilkesiz saldırılarına sırt dönmektir. İlke tanımayan bu belkemiksiz burjuvalarla tartışma değil onları tecrit edici bir ideolojik mücadele yürütülebilir ancak.

İdeolojik gıdasını AEP'nin inkârcı modern-revizyonist, troçkist çizgisinden alan mülteci-revizyonist bürokrat hiziple mücadelenin bu aşamasına gelmiş bulunuyoruz. Bugünlerde bu hiziple kitle önünde bir çizgisel hesaplaşmaya daha tanık olacağız. Bu merkezi hesaplaşmayı birkaç yöresel hesaplaşma daha izleyecek. Ondan sonra, onun sağ oportünist ve troçkist çizgisinin dahil olduğu geniş oportünist kampla ML kampın mücadelesinin ufak bir parçası olarak alınacaktır YD hizibi.

Bu aşama tamamlanmadan önce yapılması gereken bir iş daha, görülmesi gereken bir hesap daha var. Bu belgesel broşürün konusu da budur.

Revizyonist, bürokrat, mülteci hizip, proletarya partisine ve devrimci mücadeleye karşı yoğunlaştırdığı aşağılık saldırılarda, hiç de yalnız kalmadı. O, arkasında proletarya partisinin kardeş örgütü durumunda olan GDS'in ideolojik, siyasi ve pratik desteğini buldu. Bu destek, parti ile GDS arasındaki kardeşlik ilişkilerini ayaklar altına almış ve tamamıyla göstermelik bir duruma düşürmüştür. Şimdi bunun kısa bir tarihcesi üzerinde duralım.

★ GDS ile proletarya partisi arasındaki görüş ayrılıkları daha bütün bu karışıklıklar YD'da baş göstermeden önce de vardı ve bu ayrılıkları 1979 Aralığındaki MK 8. Toplantısı ile birlikte kesin bir biçimde ortaya çıkmıştı. Belgelerden izleyebildiğimize göre GDS yönetimi söz konusu toplantının (★) Mao Zedung'u savunma yönünde attığı olumlu adımına kesinlikle karşı çıktı. O günkü önderliğin yazdığı bir eleştiri mektubuyla, önderlik içindeki YD kanadına önemli bir destek sağladı. Önderlik de MK 9. Toplantısı'nda bu mektuba tavır takınmakla birlikte birtakım geri adımlar da attı.

Daha sonra GDS'in WBK'nın ve AMLP'nin partinin o günkü önderliğinin 7, 8 ve 9. toplantıları ve II.(K) raporuyla ve I.(K) öz eleştirisiyle ilgili ortak eleştirilerinin Almanca olarak yayınlandığını görüyoruz. Bu eleştirilerin Türkçe çevrisi merkezi yapının eline ancak II. (K)da ulaştırılıyor. Zor şartlar altında toplanmış olan ve temel sorunu YD çizgisiyle mücadele olarak geçen II (K), bu eleştirilerin cevaplanmasını yeni seçilen önderliğe görev olarak veriyor. Elimize geçen (ve bir bölümünü broşür olarak yayınladığımız) II. MK I.Oturumu'nun raporuna göre ise, partinin yüz yüze bulunduğu örgütsel ve siyasi sorunlar öncelikle ele alınıyor ve kardeş örgütlerin eleştirilerinin cevaplanması daha sonraki döneme bırakılıyor. Bunun nedeni ikilidir: Bir yanda önderlik bunalım içinde zayıflayan ve sağ çizginin etkisiyle kitlenin gerisinde kalan partinin 12 Eylül açık faşizminin ağır darbelerine mağruz kalması ve bunun acil örgütsel sorunları ve siyasi taktikler sorununu gündeme koyması; diğer yandan da kardeş örgütlerin eleştirilerinin özünde YD çizgisinin savunusu ve onun destekleyicisi bir eleştiri olduğunun bilinci ve bundan dolayı bunların iki-çizgi mücadelesi seviyesinde etraflıca ele alınmasının zorunluluğu.

Şurası herkes tarafından bilinen bir gerçektir ki, proletarya partisinin kardeşlik ilişkisi içinde olduğu parti ve teşkilâtlarla arasında çizgisel ay-

(★) ML'e karşı açılan yeni saldırı cephesini ve bunun merkezindeki AEP çizgisini açıkca mahkûm etme (bu, AEP'ni parti olarak da yitirilmiş görme hatasını barındırmasına rağmen) ve bu saldırıların Mao Zedung'un şahsında yoğunlaştığı....

rılıkları gelişmiştir; sorun çizgi meselesidir.

Proletarya partisinin temel tezleri, kurulduğundan bugüne değişmeyen bir süreklilik arz etmiştir. Bu çizgi, 1975-76'larda tasfiye edilmeye kalkışılmış fakat bizzat tasfiyecilerin kendisi tasfiye olunmuştur. Bu çizgi 1978 sonundan itibaren merkezi önderlik tarafından tutarlılıkla savunulmamaya başlanmış ve giderek pratiğe uygulanmamıştır. Parti içinde de bu çizgiyi tasfiye etmeyi kafasına koymuş revizyonist-troçkist bir kanat gelişmiştir. Fakat bunlar da II. (K)ta düzeltilmiş ve mahkûm edilmiştir.

Partinin GDS ile kardeşlik ilişkileri, parti çizgisinin savunulması ve uygulanmasında merkezi sapmaların gelişmeye başladığı bir ortamda teşhis edildi. Bu dönemde GDS, partinin çizgisini ML gördüğünü söylüyor ve önemli herhangi bir eleştiri getirmiyordu. Şimdi ise (eleştirilerinden ve mektuplarından) şunu anlıyoruz ki, aslında onların fikir birliğinde olduğu, henüz tümüyle serpilip açılmamış olan YD çizgisi idi. Ve partinin ML çizgisi değildi! Onların dışı dokunur bir eleştiri getirmemesinin nedeni de, henüz yüzü açığa çıkmamış olan YD çizgisinin MK'ni etkisi altında tutabilmesi ve özellikle de Mao Zedung'un değerlendirilmesi ve uluslararası plânda O'nu Enver Hoca ve şürekasının açtığı inkârcı saldırı cephesi karşısında savunmama konusunda etkileyebilmesi idi. Ne zaman ki MK 8. toplantısında YD çizgisiyle mücadele MK içinde de açığa çıktı. Ve MK bazı kaba hatalarından geri adım attı; GDS'in ve diğer kardeşlerin ideolojik ve siyasi eleştirileri de yoğunlaştı.

★ O halde GDS ile proletarya partisi arasındaki birinci sorun, ideolojik-siyasi çizgide ortaya çıkan ilke ayrılıklarıdır. Bunlar özellikle Mao Zedung'un eserlerinin değerlendirilmesi ve onun önderliğindeki modern-revizyonizmle mücadelenin değerlendirilmesi konularında ortaya çıkmaktadır. Bu değerlendirmelerde sorun, belli bir kişinin (Mao'nun) ne olduğu tartışması değildir. Sorun; doğrudan doğruya onun, proletarya diktatörlüklerinden edinilen tecrübeleri özetlemesini ve proletarya diktatörlüğü altında sınıf mücadelesinin sürdürülmesine ilişkin ML'e katkılarını reddetme sorunu; yüzmilyonlarca ezilen halkın emperyalizme, feodalizme ve komprador kapitalizme karşı mücadelesinde Lenin ve Stalin'in görüşlerini

derinleştirerek yeni silahlar vermesini reddetme sorunu; Uluslararası Komünist Hareketi derinden etkileyen Kruşçev tipi modern-revizyonizme karşı, cesaretle ML'i savunmasını reddetme sorunu; ve nihayet ateşli sınıf mücadeleleri içinde diyalektik materyalizmi geliştirmesini reddetme sorunudur. Mao Zedung'un şahsında ML en ağır ve en adi burjuva metodlarla saldırıya uğrarken GDS'in tutumu, proleter direnç isteyen O'nu ve O'nun şahsında ML'i savunma görevine sarılmak yerine, "Mao'yu araştırma ve hataları aşma" maskesi altında, "biz Mao'yu değil ML'i savunuruz" adı altında gizli bir Mao Zedung inkârcılığına düşmek ve ML'den uzaklaşmak olmuştur.

Aşağıdaki bu çizgi farklılığı henüz tartışılarak sonuçlandırılmış birşey değildir. Ve bu önümüzdeki dönemde yerine getirilecek bir görevdir.

Ne varki ideolojik-siyasi ayrılıklar GDS konusunda örgütsel konulara da yansımaktan kendini alıkoyamadı.

Yurt Dışı'nda birkaç bürokrat, mülteci revizyonistin proletarya partisinin örgütsel birliğine karşı hizipçi faaliyet geliştirmesinden bu yana gelişen olaylar içinde GDS, hiçde kardeşlik ilişkilerinin kapsamına girmeyecek bir çizgi izleyegeldi. Artık gelinen noktada bu kardeşlik ilişkisi biçimsel bir duruma düşmüştür. Şimdi bu gelişmelere, iki dönem halinde kısaca bakalım.

* Proletarya partisinin birliğini ve çizgisini savunanlar hizipçiliğe karşı baş kaldırdıklarında GDS, kardeş partisi içinde çıkan bu örgütsel sorun karşısında ne tavır takındı? O, olayları etraflıca öğrenmeden ve partinin merkezinin değerlendirmesini beklemeden, o günün "YDEK'sı" sıfatını taşımakta olan hizipçilerin değerlendirmeleri kamu oyu önündeki ikinci dilini oluşturdu. GDS, parti malları denetime alınırken, kendisinin olduğunu iddia ettiği bir eşyanında alınmış olduğunu gerekçe olarak öne sürerek, partinin birliğini ve çizgisini savunanlara, en adi bir dille saldırdı. Bu saldırı, "haydutlar, hırsızlar, karşı-devrimci eylemlerin failleri" nitelendirmeleri adı altında sürdürüldü. O, bununla da kalmadı; yayınlarında siyasi bir teşkilât içindeki sorunları sahtekârca bazı demokratik kitle teşkilâtları içinde imiş gibi gösterdi. Böylece hem (zaten B.Alman tekel-

ci burjuvazisinin saldırısı altında olan) bu teşkilâtları yeni baskılara hedef gösterdi, hem de bazı devrimcileri objektif olarak polise boy hedefi haline getirmiş oldu. Onun bu tavırları, hizibin tutumu ile tam bir uyumluluk arz ediyordu. O kadar ki propagandadaki bu birlik eylemde de birlik haline dönüşebilmekteydi. Meselâ, hizipçilerin devrimci tavrıdan uzak ve kışkırtıcı bir bildiri dağıtarak yapılmakta olan bir geceyi sabote etme eylemi yer alırken aynı gecede GDS adına provakatif bir bildiri dağıtma girişimi de yer alıyordu. Meselâ GDS, partiden yana tavır takınanlara karşı belli yerlere girme yasağı koyabiliyor ve bazı şeyler satın almaya gelenlere GDS adına hareket eden bir kişi provakatif tehditlerle bulunabiliyordu.

★ GDS'in bu dönemdeki tavırları, eğer meseleye sadece biçim açısından yaklaşılsa, meşru imiş gibi görülebilir. Çünkü GDS yöneticileri, o sırada partinin henüz görevden alınmamış olan "BK"sine baş vurduklarını ve onların verdiği bilgi ve değerlendirmelerinde hareket ettiklerini, diğer yandan kendilerinin eşyasının da "bilinçli" olarak "çalındığını" ve ortak yürütülen bir çalışmanın "sabote edilerek" "sosyal-faşist" bir eylem gerçekleştirildiğini ileri sürmektedirler. Bu gerekçeler, sadece çalınan minareye hazırlanan kılıflardır. Çünkü GDS, proletarya partisinin içindeki iki çizgi mücadelesinin sürdürüldüğünü ve revizyonist-troçkist çizginin P II. (K)'nda yenilgiye uğradığını çok iyi bilmekteydi. Ve yine GDS, (kendisi de aynı görüşlere sahip olduğundan) hizibin partinin disiplin ve birliği konusundaki başına buyruk ayrılcı çizgisini de çok iyi bilmekteydi. Herhangi bir kardeş örgüt bu durumda, gerçekleri soruşturup araştırmadan, hiç olmazsa merkezi tavrı öğrenmeden tavır takınmazdı. GDS yöneticileri, takındıkları tavrın partiye karşı değil, birkaç "çapulcuya" karşı olduğunu ve sadece kendilerine "yönelen" olaylarla ilgili kamu oyu önünde tavır takındıklarını (bunu da, bu "karşı-devrimci eylemleri durdurmak" için yaptıklarını) iddia ediyorlar. Bunun diğer büyük bir yalan olduğunu kendisinin belgeleri ortaya koymaktadır. Çünkü onlar bu olayları (ki bunlar çözümlenebilecek şeylerdi) bahane ederek, bazı kitle teşkilâtlarını açıkca hedef almış; bölünmenin ve hizipçi tasfiyeciliğin bu teşkilâtlar içine de yayılmasına destek olmuşlardır. Çünkü onlar birkaç kişiye değil,

partiyi savunan ve sayısı binlerle ifade edilen büyük kitleye ve onlar üzerinden de partinin itibarına saldırmışlardır.

★ GDS'in gerekçelerinin sahte olduğu, daha sonra, merkezi tavrı belli olunca isbatlandı. Çünkü GDS, merkezi önderliğin 13.3.1981 tarihli mektubundaki tavrı görünce saldırısını durdurup geri çekeceğine, daha da şiddetlendirerek doğrudan partiye yöneltti. Onun bu tavrının, "tasfiyecilik" sahte gerekçeyle partiyi bölmeye kalkışan YD hizibinden özde bir farkı yoktur. Çünkü GDS de 21.3.1981 tarihli mektubu ve "TKP/ML II. Konferansı: İki Adım Geri" başlıklı makalesiyle, adını vermeden TKP/ML MK'ni "tasfiyecilikle suçlamakta ve onun iç işlerine müdahale etmekteydi. Ve bu tavrı da merkezi bir görüşmeyi beklemeden, alale acele takınılmıştı. (MK-SB'nun mektubunun YD hizibinin eline Mart'ın 18'inde geçtiği hatırlanırsa, GDS yöneticilerinin tavrı takınmak için ne kadar acele ettikleri çok daha iyi anlaşılır.)

Bu iki, üç gün içinde takınılan tavrın yararı ne idi? Bunun kime yaramak üzere yapıldığı ortadaydı.

GDS; aynı ideolojik-siyasi genel hattı paylaştığı hizibe, onun örgütsel bozgunculığında da yardımcı olmak için yanıp tutuştuğunu, alale acele takındığı saldırı tavrıyla birkez daha isbatlanmıştır.

Biz bu tavra verilebilecek tek bir ad bulabiliyoruz: O da, parti yıkıcısı hizibe her alanda el altından destek vererek kardeş partinin iç işlerine haysızca müdahale etmek! tasfiyeciliğe ve bölücülüğe ortak olmak!

GDS'in, ML'den ve Mao Zedung yoldaşdan tehlikeli bir şekilde soğumasının, kardeşlik ilişkileri içinde olduğu partiye kaba bir saldırıya dönüşmesi, çok acıdır. GDS ne yazık ki, ideolojik-siyasi kaderini paylaştığı YD hizibinin revizyonist-troçkist çizgisine destek olayım derken, Türkiye'deki proletarya partisiyle ilişkilerini koparma yolunda hareket etmektedir.

Belgelerden gördüğümüz gibi, proletarya partisi kamu oyunda bu saldırıya derhal tavrı takınmamış; önce karşılıklı tartışma ile GDS'e hatalarını göstermeye ve mümkün olduğunca ortak bir noktaya varmaya

çalışmıştır. Amaçlanan, karşılıklı tartışma ile hataları ortaya çıkarmak ve öz eleştirisel bir ortak açıklamaya varmak idi. Ama GDS bu yönteme sözde katılmakla birlikte, öz eleştiriye en ufak bir noktada dahi yanaşmamış ve kamu oyu önünde, birliğe pek yararı olmayan bir polemğin sürdürülmesini tercih etmiştir.

Şimdi olaylara yakından tanık olan binlerce işçi ve emekçi, GDS'in attığı yanlış adımları öz eleştiriyle geri çekip çekmeyeceğini merak ediyor. Kuşkusuz bizim ve tüm proletarya partisine bağlı emekçilerin umduğu, GDS'in hatalarını görmesi ve vakit varken kardeşlik ilişkilerini tamir edecek şekilde hareket etmesidir.

PARTİZAN

10.6.1981

3 No.lu belge:

Değerli yoldaşlar,

Örgütümüz AKIMA KARŞI'ya karşı girişilen ağır saldırılarla ilgili olarak sizlere bilgi vermek istiyoruz.

1- İsimleri bizce bilinen ATİF üyeleri bizim şimdiye kadar olan samimi ilişkilerimizi suistimal ederek, haince bir girişimle G. Dimitroff kitap evine baskın düzenlediler ve tahminen 650 DM. değerinde eşyamızı çaldılar.

2- Aynı şekilde isimleri bizce bilinen üyeler ikinci bir hırsızlık saldırısıyla GEHA-OTOMATİK bir baskı makinasını (yeni fiyatı 15 bin DM.dir) ve örgütümüzün diğer malzemelerini çaldılar.

Biz bu girişimleri duyurarak bütün demokrat ve anti-emperyalist yoldaşların, bu haydutları zorlayarak, çaldıkları malları geri vermelerini ve bu mahlûkları demokratik ve anti-emperyalist kamu oyu önünde teşhir etmelerini talep ediyoruz.

3- Bu haydutluk eylemine katılan ATİF üyeleri, kendilerini ve kendi dışındaki herkesi, bu yağmalama işinin ATİF merkezine yönelik olduğuna açıkca inandırmak istiyorlar. İsimleri bizce bilinen suçlular Y ve M'nin bilmeleri gerekmektedirki çalınan mallar AKIMA KARŞI'nın kendi mallarıdır.

Eğer bu böyle olmamış bile olsa, bizim teşkilâtımızın bu konuda tavrı açıktır. Yoldaşların mallarına el koyanlar karşı-devrime hizmet etmektedirler.

4- Bizim ideolojik sorunlarla ilgili görüşlerimiz herkesce bilinmektedir. Türkçe olarak polemğin eleştirileri ile ilgili nr.1-4 Stalin açıklaması ve Stalin toplantısıyla ilgili belgeler ve aynı şekilde bizim Türkiye'de kardeş ilişkiler içinde bulunduğumuz tek teşkilât olan TKP/ML ile ortak açıklamalarımız ortadadır. Bu belgeler bizden ısmarlanabilir.

Biz her zaman görüşlerimizi açık bir şekilde ve kamu oyu önünde söyledik.

Şu andaki gelişmelerle ilgili olarak açıkca ve kesin olarak tesbit edebilirizki, sınıfsal özden mahrum olarak, bütün kamu oyu önünde, yoldaşların isimlerini, görevlerini ve örgütsel sorunları "tartışmak"

isteyenlere ve böylelikle sırları sınıf düşmanlarına ifşa eden herkese karşı amansızca mücadele edeceğiz. Şu anda-kendilerine "önderlik" pozu veren ve geri plândaki ismen bilinen belli başlı darbeciler ihbarcılık yolunu tutmaktadırlar- bu gelişmelerin ATİF'te olduğunu söylemek kargaşalığın ta kendisidir. Bu da aynı zamanda göstermektedir ki, buna katılan herkes acınacak bir şekilde gevezelik yapmaktadır. Ve objektif olarak B.Alman ve Türk gizli polisine hizmet etmektedir.

5- 10 yıl önce Batı Alman emperyalizmi bir yıldırım hareketiyle bir saat içinde yüzden fazla GUPS/ GUPA yöneticisini hava alanlarına getirerek yurt dışı etti. Sanmayınki, böyle bir hareket Türkiye'li devrimci teşkilâtlar için imkânsızdır. Bu her zaman, özellikle de şimdi mümkündür. Hiç kimseye, kamu oyu önünde örgütsel meseleler üzerine "tartışma" için izih verilmemelidir. Tartışma ideolojik sorunlar üzerine yoğunlaştırılmalıdır.

Bu bizim bazı haydutların bazı provakasyonları karşısında, bütün Türkiye'li anti-emperyalist yoldaşlara nesihatımızdır.

6- Son olarak tekrar açıkça belirtmek isteriz ki, bizim baskı makinasına el koyan ve isimleri bizce bilinen Y ve M ve bu hareketi destekleyen herkesin artık ne bizim kitap evine girmelerine ne de toplantılarımıza katılmalarına izin verilmeyecektir. Bizim kitap evimiz ve toplantılarımız anti-faşist anti-emperyalistlere açıktır. Fakat her halükârda, anti-faşist anti-emperyalistlere zarar veren bu kişilerin toplantılarımıza ve kitap evimize girmelerine izin verilmemesi gayet tabiidir. Bu kişiler atacakları adımları düşünerek atmalıdırlar.

Onlar için en iyisi çaldıkları malları geri vermektir.

Değerli yoldaşlar,

Biz inanıyoruzki, ATİF'in çoğu üyeleri, bugüne kadaki iyi ve ortak çalışmalara yönelik bu çalma eylemlerine nefretle bir göz atarlar ve gerekli tedbirleri alırlar.

Bizler bugüne kadar bütün gücümüzle-biz küçük bir teşkilâtız-çalışmalarınızı destekledik. Sizden pekçok kişi bizleri şu veya bu şekilde tanıdı.

Bizim bütün üye ve sempatizanlar, ATIF ve diğer Türkiye'li devrimci teşkilâtların üyeleri ile kardeşce dayanışma içinde olduğunu bildirir.

PROLETER ENTERNASYONALİZMİN RUHU İLE MÜCADELEMİZİ
DEVAM ETTİRELİM !

24.2.1981
AKIMA KARŞI
W. Hofmann

AKIMA KARŞI Teşkilatına,

Değerli Arkadaşlar,

Sizler son dönemde açıkça kamu oyu önünde teşkilatımız sempatizanlarına seviyesiz bir saldırı başlatmış durumdasınız. Siz bu tutumla teşkilatımızla kardeş teşkilat olma ilişkisini kötüye kullandınız. Sizce problem olan belirli konularda teşkilatımızdan resmi bir tavır beklemeden teşkilatımızın iradesini hiçe sayarak tek yanlı bir bakışla bizce yüce komünizm davasına zarar veren davranışlar içerisine giriyorsunuz. Eğer bugün teşkilatımız içinde çeşitli sorunlar ve bazı olumsuz gelişmeler varsa sizler şöyle davranmalıydınız:

a) Siz bizzat teşkilatımıza baş vurarak çeşitli sorunlarla ilgili düşüncelerinizi iletebileceğiniz gibi resmi bilgi de alabilirdiniz.

b) Teşkilatımız içindeki olumsuz "XX'deki" gelişmeler sizleri etkilediyse veya sizin açınızdan istenmeyen bazı olaylar olduysa bu konuda teşkilatımıza bilgi vermeniz gerektiği gibi suçladığınız arkadaşlara da durumu iletebilir, sorunlarla ilgili tartışabilirdiniz.

c) Size ait olan mallarınızın çalındığından bahsediyorsunuz. Bizim sizlerin teşkilat mallarınıza el koyma diye bir sorunumuz yoktur, olamaz da. Varsa böyle bir şey (siz varolduğunu yazıyorsunuz) bunu suçladığınız arkadaşlara ispatlayabilir, üstelik teşkilatımızda da bu konuyla ilgili bilgi verebilirdiniz. Oysa bizler sizin iddia ettiğiniz gibi size ait mallara el koyduğumuz düşüncesinde değiliz.

d) Bizlerin (suçladığınız arkadaşlar) size karşı duygusal hiç bir tepkimiz yoktur. Siyasi ve ideolojik alanda farklılıklarımız olabilir, bunları tartışmaktan asla korkmuyoruz. Oysa siz öyle bir ima yaratıyorsunuzki, sanki bizler siyasi ve ideolojik mücadelede iflaz etmişiz gibi, size seviyesiz saldırıyoruz intibatını veriyorsunuz ve meydan okuyorunuz. Biz sizinle siyasi ve ideolojik olarak hesaplaşmaya her zaman hazırız. Ayrıca sizler bizi kast ederek kamuoyu önünde "isimler vermekle, ihbarcı

yol tutmakla, örgütsel sırlar ifşa etmekle" suçluyorsunuz. Oysa bizler kamuoyuna açık olarak dağıttığınız bildirilerle örgütsel belirli sorunlar olduğu bazı faili meçhul ve bazıları da ismen belli olaylar olduğu bir kargaşa ve gürültü içinde teşkilatımız içinde gruplar halinde saldırılar olduğu izlenimlerini kamuoyuna taşıyarak hakim sınıfların diktatlerini üzerimize çekmiyor musunuz? Ve bu anlamda da nasihatlarınız ne derece samimi olabilir? Ayrıca sorunu çok yönlü ele alsaydınız yine aynı davranışlar içinde olanın bizler değil, desteklediğiniz unsurlar olduğunu görecektiniz. Çünkü:

- Konferansa katıldığını rastgele ima ederek onun hakkında hiç de gerekli olmayan bilgiler verenler biz değiliz.
- İsimler vererek emirnamelerle kamuoyu önünde bazı teşkilatlar adına "attık, ilişkilerini dondurduk, derneklerinde kargaşalar var" diyenler biz değiliz.
- Teşkilat sempatiyanları arasında kendi hizipçi faaliyetlerine yönelik mücadele sonucu paniğe kapılarak derneklerde, evlerde, rastgele yerlerde toplantılar düzenleyerek örgütsel sorunlarla ilgili tartışmayı başlatanlar biz değiliz. Gecelerde, dernek toplantılarında bildirileriyle kitleleri kışkırtmaya çalışanlar biz değiliz.

Ancak sizler sorunu araştırma gereği duymadan salt düşünce alanında bir olduğunuz XX'deki unsurları illede her yönlü destekleme anlayışından hareket ederek bu konuda doğruya saldırmaktasınız. Sizlerin teşkilatımız sempatiyanlarına bu derece seviyesizce saldırmanız bizleri üzen kötü bir şeydir. Biz bu yolu seçemeyiz, seçmiyoruz. Çünkü elimizde teşkilatımızın devrim mücadelesinde şanlı bir geleneğe sahip olan marksist-leninist bir çizgisi var. Biz bu doğrultuda her türden saldırıyı boşa çıkarmaya çalışacağız. Diğer taraftan sizler teşkilatımızın iradesini hiçe sayarak kendinizi teşkilatımız yerine koyarak bizler hakkında karar alıyorsunuz. Ve bizleri teşkilatımız dışında gösteriyorsunuz. Oysa biz, teşkilatımızın çizgisine tam bir güven duyan, onun göstereceği hedefler doğrultusunda mücadeleye hazır olduğumuz sizlere de bildirmek isteriz. Her türlü sorunları tartışmaya sizinle açık olduğumuzu bildirir,

çokca bahsettiğiniz "siyasi mücadelede dedi kodu ve iftiradan sakınılmalıdır" doğru anlayışını pratikte de göstermenizi bu anlamda kişisel saldırı kampanyasından vazgeçmeniz gerektiğini bildiririz.

- YAŞASIN PROLETER ENTERNASYONALİZMİ !
- YAŞASIN MARKS, ENGELS, LENİN, STALİN VE MAO ZEDUNG'UN IŞIKLI YOLU !

Devrimci Selamlar

G'deki TKP/ML Sempatizanları

5 Nolu belge:

AKIMA KARŞI ÖRGÜTÜNÜN; KENDİLERİNE "TKP/ML SEMPATİZANLARI" ADINI VEREN VE ÖRGÜTÜMÜZE KARŞI GİRİŞİLEN KORSANLIK EYLEMLERİNİNİN SORUMLULUĞUNU ÜSTLENEN KİŞİLERİN BİR MEKTUBUNA CEVABI:

Öncelikle şunu tesbit etmeliyiz ki bu mektubu kaleme alan kişiler bizim için herhangi bir örgüt değildir. Biz bu kişilerin hangi plâtfom temelinde hareket ettiklerini ve de hangi örgütsel yetkilere sahip oldukları konusunda herhangi bir bilgiye sahip değiliz. Mektupta bizim tek taraflı bilgilendirmemiz, ve P görüşünü öğrenmeye çalışmadığımız belirtiliyor. Bu iddialar kesinlikle gerçeklere dayanmamaktadır.

Bize karşı girişilen provakasyonlardan hemen sonra biz TKP/ML'in bizimle ilişki kurmaya yetkili ve sorumlu olan kurumlara baş vurduk. Uluslararası ilişkiler sorumlusu üzerinden de MK'ne baş vurduk. Tabii ki örgütün demokratik merkeziyetçilik işleyiş kurallarına aykırı hareket eden bu kişilere bu davranış ters düşebilir. Ama bu onların kendi sorunudur. Bizim sorunumuz değildir.

Bu resmi kanal üzerinden P'ye örgütümüze karşı hangi provakasyonların yapıldığı hakkında bilgi verdik. Bize ait olan şeylerin geri verilmesini, bu eylemlerin sorumlularından hesap sorulmasını ve kamu oyu önünde mahkûm edilmesini talep ettik.

Şimdi bizim örgütümüze karşı girişilen somut provakasyonları bir kenara bırakıp genel olarak korsanlık eylemlerinde duralım;

Burada ilkesel olarak şunu tesbit etmek istiyoruz:

Yurt dışındaki yönetici yoldaşlar, -iddia ettiğiniz gibi "yozlaşmış" olsalar bile- ki biz bu yoldaşlarla yıllardan beri ML temelinde ilişkiler içindeyiz ve böyle bir iddianın bütünü ile anlamsız olduğunu biliyoruz- yapılan korsanlık eylemleri bütünü ile reddedilmesi gereken yanlış eylemlerdir. Çünkü bu eylemler, görüş ayrılıkları karşısında kitle önünde kapsamlı mücadele yürütmeden önce, örgütsel tedbirlere baş vurmakla işe başlama anlamına gelir. Bu davranış aynı zamanda Mao'nun en tutarlı savunucuları ortaya çıkanların Mao'nun eserlerinden hiçbirşey anlamadıklarının ve onun eserini gerçekte ayaklar altına aldıklarının da belgesidir. İdeolojik mücade-

le vermeden, örgütsel tedbirlere baş vurmak Mao Zedung'la tam bir çelişme içinde olmak demektir.

Bizim Wuppertal'da yayınlarımızı sergilememiz için bir masa kurmamızı yasaklamanızda, aynı davranışın da devamıdır. Bu da ideolojik mücadelenin yerine örgütsel tedbir geçirmektir. Eğer sizin eylemlerinizi bize doğrudan yönelmezse idi ve yalnızca Türkiyeli yoldaşlara yönelse idi de biz yine bu korsanlık eylemlerine karşı çıkar, bunları mahkûm ederdik. Ve bir yandan bu gibi örgütsel tedbirlere baş vururken, diğer yandan "tartışmak istiyoruz" çığlıkları atmanın pis bir iki yüzlülük olduğunu teşhir ederdik. Bu iki yüzlülük, mektubunuzda özellikle berrak bir şekilde görülmektedir. Bir yandan örgütümüze girişilen provakasyonları savunuyor ve haklı gösteriyorsunuz ve bizim söylediklerimizi reddediyorsunuz, diğer yandan ise bizimle tartışmaya hazır olduğunuzu belirtiyorsunuz.

Şimdi somut olarak bize karşı girişilen terbiyesiz provakasyonlara gelelim:

Biz Batı Almanya'nın çeşitli bölgelerinde Türkiyeli devrimci örgütlerle birlikte çalıştık ve karşılıklı yardımlaşık. Biz Batı Alman emperyalizmini emperyalist büyük güç olarak değerlendirdirirken, tek Batı Alman örgütü olarak Türkiyeli devrimci örgütlerle hem Türkiye devriminin ve hemde Batı Alman emperyalizmine karşı mücadelenin çıkarları gerektiği için birlikte çalıştık. Türkiyeli yoldaşlarla birlikte "süper güç" teorisini teşhir ettik. Bu birlikte çalışma karşılıklı teknik desteği de içeriyordu. Meselâ, bizim baskı araç ve gereçlerimiz Türkiyeli yoldaşlar tarafından kullanılıyordu. Ama mülkiyet sorunları açıktı ve açıktır. Bizim elimizde bu "mülkiyet" ilişkilerini gösteren belgeler vardır. Partinin resmi organlarının elinde de bu belgeler vardır.

Şimdi daha fazla mülkiyeti bize ait olan gerçeklerin çalındığı gerçeğini reddedemezsiniz. Sizin tek çıkar yol; çaldığınız malları en kısa zamanda geri vermektir.

Kitap evinde giriştiğiniz eyleminizle ilgili olarak şunu açıklamak istiyoruz: Georgi Dimitroff Kitap Evi birçok örgütle temas içindedir ve bu örgütlerin

yayınlarını, kasetlerini, plâklarını vs. sergileyip satmaktadır. Kitap evindeki bütün malların mülkiyeti kitap evine aittir; sorumluluğu kitap evine aittir. Meselâ biri gelipte kitap evinden Guafs'ın kitaplarını vs. çekerse; -bunun içinde "Guafs merkezi" bölücüdür vs. gibi gerekce gösterirse yapılan kitap evinin mallarının adice çalınmasından başka birşey olmaz. Çünkü, bunun zararı Guafs'ın merkezine değil kitap evinedir.

En budala olanlar bile kitap evindeki eylemin; yalnızca Türkiyeli bir örgüte karşı olduğu iddiasının boşluğunu kavrayabilir. Bunu, bu eylemi gerçekleştiren kişiler de biliyorlardı, yoksa bu eylem sırasında birinin "dostca" oyalaması; diğerinin kapabileceğini kapıp kaçması; ve 650 DM değerinde mal çalması gibi adi numaralar yapmaya gerek duymazlardı. Şurası açıktır ki, bu kişiler yeniden ortaya çıktıklarında biz bu kişilerle tartışmadık; ve kendilerine kitap evine girme yasağı koyduk. Bu sahtekârlar bizim bu tavrımız üzerine "çok kızdılar"; ve kitap evine girme ve tartışma hakkı talep ettiler. Ama biz aynı yalnızışı iki kez yapmayız!

Siz mektubunuzda bu eylemleri kamu oyuna açıklamamız gerektiğini, çünkü bunun hakim sınıfların dikkatini üzerinize yönlendirdiğini söylüyorsunuz. Bu "dikkat çekmenin" sorumlusu giriştiğiniz provakasyonlar sayesinde bizzat kendinizsiniz. Yaptığınız işler karşısında bizim sorumluluğa bürünmememiz ve hırsızlığınızı kitlelerden gizlememizi bekleyemezsiniz. Bunun ötesinde, biz, yaptığınız açıklamada örgütsel sırlar açıklamadık; meselâ hırsızların adını bildiğimiz halde yazmadık ve harflerle ifade ettik. Çünkü bu gibi kişilerle olan hesabımızı biz kendimiz görürüz.

Ama şu muhakkaktır ki; Batı Alman emperyalistleri için; kendilerine devrimci diyenlerin; emperyalizm karşı eylemler düzenleyecek yerde, anti-emperyalistlere saldırması; somut olarak Batı Alman emperyalizmine mücadeleyi baş görev olarak bayrağına yazanların mallarını çalması olayları mükemmel ve sevindirici olaylardır.

Bu gibi eylemleri yürüten ve destekleyen kişilerin ilkeleri yoktur; bunlar proleter ve komünist ahlâka sahip değildirler. Bu eylemleri yürüten ve destekleyenler, parti içi sorunları "çözmede": Anti-Leninist parti yıkıcısı; demokratik merkeziyetçilik ilkelerini çığneyen metodlarını kullananlardır.

. Mektubunuzda sahtekârca şöyle diyorsunuz: "Biz sizinle ideolojik hesaplaşmaya her an hazırız." Çok iyi. Biz kitleler önünde sizlerle somut olarak 26. 4.81'de tartışmaya giriyoruz. Bu arada provaka-hır-sızlık eylemlerinin sorumlularıyla da tartışmaya hazırız. Bizim gündemimiz şöyle olacaktır: 1957-1960 Deklarasyonları'nın değerlendirilmesi-ÇKP'nin Kruş-çev revizyonizmine karşı yürüttüğü 1963 Polemiği'nin değerlendirilmesi-Mao Zedung'un genel değerlendirilmesi ve ML'in klasığı olarak değerlendirilmesi; milli burjuvazi ile sosyalizmin inşası konusunda siyasi ittifak konusundaki tezinin değerlendirilmesi. Biz bu toplantıdaki zamanın %90'ı yukardaki gündemdeki sorunların tartışılmasına; %10'u da mektupta ortaya koyduğumuz görüşlerin tartışılmasına ayıracağız.

26.3.1981

6 No.lu Belge.

GDS Yönetim Kademesine:

Değerli Yoldaşlar:

Bildiğiniz gibi Partimiz II.Konferansı 1981 Ocak ayında başarıyla sonuçlandı. Bu Konferansda Partimiz hem uluslararası ideolojik plândaki hayati sorunlar üzerine, hem de bunun içimize bir yansıması olan P içi iki çizgi mücadelesi üzerine tartıştı ve kararlar aldı. Bunun yanı sıra, II.Konferansdan bu yana geçen üç aylık faaliyetimizi değerlendirdi ve Merkez Komitemizi seçti. II. Merkez Komitesi yaptığı 1. toplantısında, ele aldığı bir dizi siyasi ve örgütsel meseleler arasında, AR Parti teşkilâtımızın yönetici kademesini de atadı. Yeni görevlendirilmiş olan AR Büromuz göreve başlamış bulunmaktadır ve ilk işlerden biri olarak da, kardeş partilerimizle görüşmeler ayarlamak düşüncesindedir.

Bu meyandan olmak üzere sizlerle en kısa zamanda bir toplantı yapmak istiyoruz. Eğer kısa sürede ayarlanabilirse bu toplantı dört kardeş örgüt (TKP/ML, AMLP, GDS, WBK) arasında ortak yapılabilir. Eğer bu mümkün değilse, en kısa zamanda sizinle ikili görüşüp daha sonra bir ortak toplantı yapabiliriz. (...)

Bu toplantının gündemi üzerine önerilerimiz ve görüşlerimiz şöyledir:

1- Parti II. Konferansımız üzerine bilgi: Konferansımız bir bütün olarak iki çizgi arasındaki mücadele ile geçmiştir. Bu çizgilerden birisi, parti çizgimizden ideolojik-siyasi olarak sapan AR çizgisi idi. Ve bu çizgi Konferans tarafından revizyonizm-troçkizm kırması bir çizgi olarak mahkûm edildi. Görüşümüzce sizin şu anki çizginiz, YD çizgisine çok yakın olduğundan dolayı Konferans kararlarını tartışmamız ve değerlendirmelerinizi öğrenmemiz son derece önemlidir.

2- AR Parti teşkilâtında ortaya çıkan bunalım ve GDS'in tavrı: Parti II. Konferansının hemen ardından, AR'de önemli örgütsel sorunlar patlak verdi. Bu gelişmeler henüz yeni atanan AR Bürosu (ARB) görevi devralmamışken yer aldı. Bu gelişmeler içinde AR teşkilâtımız; tabanın çoğunluğu ile yönetimin çoğunluğu olmak üzere iki kanat halinde ayrıldılar ve bir birlerine "hizipçilik" iddialarını getirerek örgütsel

ilişkilerini bir birlerinden kopardılar. II. Merkez Komitesi-Siyasi Bürosu bu gelişmeler hakkında bir ön değerlendirme yaparak AR's, biri tüm P üye ve örgütlü sempatzanlarına duyuru, diğeri de ARBK'ne özel mektup olarak iki talimat gönderdi. Bu belgeler ektedir.

Burada göreve başladığımızda, partimizin AR'deki örgütsel bunalımı hakkında sizin de tavır almış olduğunuzu ve bunu yazılı olarak kamu oyuna duyurmuş olduğunuzu gördük. Görebildiğimiz kadarıyla bu tavrınız hem içerik, hem de metod olarak yanlıştır ve ilişkilerimizi zedeleyicidir.

İçerik olarak: Siz ARBK'nın disiplinini reddedip MK'nın disiplinini tanıdığını söyleyen tabanı "hizipci, hırsız ve çapulcu" olarak suçlamaktasınız. Bu değerlendirmeleriniz yanlıştır ve subjektiftir.

Birincisi; hırsızlık ile suçlamanız yanlıştır. Çünkü taban, parti mallarını, ARBK'ne siyasi ve örgütsel alanda güvenmediği için MK'ne devredilmek üzere denetim altına almıştır. Onların bu güvensizliğinin haklı ideolojik ve siyasi ve tarihsel kökleri vardır. Onlar bu eylemlerinde hatalar yapmış olabilirler (bu araştırma sonucu ortaya çıkacaktır) ama bu hata hırsızlık türünden değildir. Nitekim bu mallar şimdi ARB'nun denetimindedir. Burada, ucu size dokunan mesele, hukuken GDS'in üzerine kayıtlı bazı Parti mallarının da denetim altına alınmasıdır. ARBK'nın geçmişte verdiği yazılı raporlardan bildiğimize göre bu mallar P'mizindir ve siz, bazı hukuki sorunların çözümü açısından, bir kardeş P'miz olarak bunların görünüşteki mülkiyetini üstlendiniz. Bu, P'mize büyük bir yardımdır. Ve bu malların denetime alınması, size karşı yönelmiş bir el koyma değildir; sizin hukuki mülkiyetinize rağmen halâ P içi bir meseledir. Fakat ne yazıkki siz bunu böyle değerlendirmediniz ve sorunu size karşı yapılmış olan bir hırsızlık ve çapulculuk olarak kamu oyuna duyurdunuz. Bu değerlendirmeleriniz gerçekleri gözardı etmektedir.

İkincisi; hizipciler, gerçekte kimlerdir? MK-SB, gerçek hizipcilerin kitle önünde ve örgüt içinde karalama metoduyla II. Konferans ve II. MK aleyhinde asılsız propaganda yürütenler olduğunu tesbit etmiş ve ARBK'nın buna tavır alacağı yerde tabana tavır almakla büyük bir hata işlediğini tesbit etmiştir.

Göreve başladıktan sonra gördüğümüz şudur ki, hizipcilik ve örgüt bölücüleri, ARBK'nın koruyucu tavırlarından daha da cesaretlenererek eylemlerini sürdürmüşlerdir ve bugün buna ARBK üyeleri bir bütün olarak ortak olmuş durumdadırlar. Dolayısıyla sizin örgütümüz içindeki bu sorunla ilgili getirdiğiniz, tabanın hizipçi olduğu yönündeki değerlendirme de gerçeklerle bağdaşmayan, subjektif bir değerlendirmedir.

Metod olarak: Görüşümüzce kardeş partiler, birbirlerinin ideolojik-siyasi hatları hakkında açık eleştiriyürütetebildikleri gibi, örgütsel hatları ve sorunları üzerine de kamu oyu önünde değerlendirme yapabilirler. Fakat bütün bu eleştiriler subjektif değil maddeci, yıkıcı değil yapıcı, bölücü değil birleştirici, ifşa edici değil koruyucu olmalıdır. Ayrıca kardeş örgütün iç meselelerini kamu oyununda eleştirmeden önce o kardeş partiyle bunu tartışmak da gereklidir. Aksi halde, kardeşlik ilişkileri önemli derecede zarar görür.

Görüşümüzce sizin benimsediğiniz metod belirttiğimiz bütün bu noktalarda esas olarak olumsuzdur.

Birincisi, değerlendirmeleriniz subjektiftir; bunu açıkladık.

İkincisi, değerlendirmeleriniz aceleci ve tek taraflıdır.

Üçüncüsü, kamu oyuna açıkladığınız bu eleştiriler, sekter ve yıkıcıdır; Partimizin siyasi ve örgütsel disiplinini savunanları yıkmayı hedef almaktadır.

Dördüncüsü; ortaya çıkan bunalımda II.MK'ne yardımcı olacak tarzda, örgüt içindeki çelişmeyi ilkeli bir tarzda çözmeye yönelik olgun bir tavır değil de, bu çelişmeyi daha da uzlaşmaz hale getiren ve bölünmeyi kızıştıran bir metod izlediniz.

Beşincisi, açıklamalarınızın her iki örgütümüzü de kamu oyu önünde küçük düşürücü ve de ifşa edici olmaktadır.

Görüşmemizde bu noktalar da tavır takınmanızı bekliyoruz.

3- Türkiye'de durum ve görevler: Bu madde II. MK'nin 1. Toplantısında yapılan siyasi durum değerlendirmesi ve P'nin görevleri hakkında bilgi vermek istiyoruz.

4- Batı Almanya'da durum ve görevler: Bu madde sizin, ülkenizdeki siyasi durum ile ilgili değerlendirmenizi ve tesbit ettiğiniz görevleri öğrenmek istiyoruz.

5- Dünya'da durum ve görevler: Bu madde, dünyadaki ideolojik ve siyasi sorunlar üzerine tartışıp, ortak görevlerimiz hakkında görüş alış verişinde bulunmak istiyoruz. (...)

Komünist selâmlar,

TKP/ML MK

Enternasyonal ilişkiler SK.

E.Y.

20.4.1981

7 No.lu Belge:

E.Y'ye

Mektubunu aldık. Fakat ne yazıkki bugüne kadar tam bir tercümesini temin edemedik. Fakat kaba hatıyla anlamını biliyoruz. (...)

Biz tabii ki bütün sorunları konuşmaya hazırız. Bizim tarafımızdan muhakkak gerekli olanlar:

1- Sana bizim tarafımızdan şimdiye kadarki teknik beraber çalışma üzerine resmi bilgi ve hemde bu ortak çalışmanın iki "sempatizan (...)"nın ihanetiyle sabote edilmesinin siyasi değerlendirmesi, hem de firmanın kuruluşunun açıklığa kavuşturulması ve bizim "eylemler"i hırsızlık olarak değerlendirmemiz.

2- Bu sorunlar üzerine açık polemğin bitirilip, polemğin ağırlığını ideolojik sorunlara vermenin imkânları.

3- YDBK ve II. P.K'nın gelişmesi üzerine sizin raporunuz.

4- EK'teki altı nokta.

Önerimiz, I.Maddenin (hırsızlıklar vs.) konuşulmasında (...)nın da bulunmasıdır. Çünkü senin varlığında ona birkaç soru sorup, sana yetersiz ya da yanlış bilgi verdiğini, muhtemelen isbatlama imkânını bulacağız.

Sizin tarafınızdan tercüman olarak İ'yi öneriyoruz, çünkü o bizim temsilcimizi YD P.K'sından tanıyor. (ve biz legal olarak ortaya çıkmayan temsilcilerimizin teşkilânının sempatizanları tarafından tanınmasını istemiyoruz).

Şimdiki ortamda teşkilâtlarımız arasındaki ilişkilerin tamamıyla normal olduğu söylenemeyeceğinden, bizim de güvendiğimiz bir tercümana hakkımız olduğunu öneriyoruz.

Yanlış ya da hatalı veya taraf tutucu tercümanın gereksiz yanlış anlamalara ve ilişkilerin fenalaşmasına götürebileceğini UKH.deki ilişkilerin tecrübesi göstermektedir.

Tarafımızdan önerimiz, şimdiye kadarki Ent. İliş.

Sk.nin bizim için tercüme etmesidir.

Siz buna karşı iseniz ve bu yüzden konuşmalar a-kamete uğrayacaksa sizin önereceğiniz ve bizim tanı-dığımız ve güvendiğimiz başka bir tercüman üzerinde anlaşmalıyız. Bu bir sorundur.

Ent. İlişkilerdeki yoldaşın gündemin birinci mad-desinde bulunmasının başka bir sebebi daha var. Çün-kü biz birinci gm.de bu yoldaşın teknik açıdan bizim iki örgütümüz arasındaki hangi ilişkilerin olduğunu anlatmasını öneriyoruz.

Ne yazık ki bizim sözlü konuşmada gerçekten doğ-ru tercüme yapabilecek kendi yoldaşımız yoktur. (...)

Ayrıca 26.4.1981'deki açık toplantı çağırısına cevap vermediğiniz için üzgünüz. Bildiğiniz gibi, bunu bir red cevabı olarak değerlendiriyoruz.

GDS 19.4.1981

EK:

Sizin gündem maddelerinize ek olarak bizim önerile-rimiz:

1- Eski MK'nın çizgisi konusunda II. P.Konferansın-da ne karar aldı? Ve yeni MK'nın eski MK üzerine düşüncesi nedir?

2- Yeni MK'nın 4.lü açıklamaya (T, WB, Ö, WD.) ve ikili açıklamaya (Ö,T) tavrı.

3- Bizim iç enferyasyon (İnter Info) 4 ve 6'daki ELEŞTİRİLERİMİZE aynı şekilde Arnavutluk'a yanlış karşı-devrimci tavrı açık eleştirimize CEVAP.

4- UKH'e II.P.Konf.a çağrıya bizim eleştirimiz.

5- TÜRKİYE/ÇİN yapısında ortak noktalar ve ayrı-lıklar.

6- STALİN'e hangi eleştiriler vardır (Alman Sta-linistleri? !!)

8 No.lu belge:

GDS yönetici kademesine:

Değerli yş.lar,

Yapmak istediğimiz toplantıya ilgili önerilerinizi içeren cevabi mektubunuzu bugün aldım. Derhal görüşlerimi bildiriyorum.

1- Sizin muhakkak görüşmek istediğinizi belirttiğiniz...ve "ek'teki altı nokta" olarak belirttiğiniz konuların birincisi zaten bizim gündem önerimizin içindedir. Bunlara ek olarak, 2,5,6. noktaları da tartışmaya ekleyebiliriz. 3 ve 4. noktaları ise eğer bu dökümanları yeniden gözden geçirmek fırsatı bulabilirsem gündeme ekleyebileceğimizi belirtiyorum (ancak, gündem ilk haliyle bile uzunca idi ve bu durumda iyice kabarmış olmaktadır. Bunları, iki ayrı toplantıya bölüp bölemeyeceğimizi görüşme başlangıcında tartışmak istediğimdeyim). Ve toplantının birinci maddesi olarak (ki sizinde bu fikirde olduğunuz anlaşılmalıdır), TKP/ML içindeki örgütsel meseleyi ve GDS'in bunlarla ilgili tavrını ele almamız doğru olacaktır.

2- Sizin, görüşmenin teknik yanlarıyla ilgili önerilerinize gelince:

a- İ'nin bizim "taraf"ımızdan tercüman olmasını önermektedir. Ayrıca İ'nin sizinle teknik ilişkilerin tartışılacağı maddede bulunmasını da gerekli gördüğünüzü belirtiyorsunuz.

Bu önerinizi ne yazık ki kabul edemeyeceğiz.

Bunun nedenleri, durumu (tek taraflı da olsa) yakından izlediğini sandığımız sizler için de açık olsa gerektir. Kısaca ortaya koyalım: Size mektubu yazdığım 12.4.1981 tarihinden sonra belgeli olarak öğrendikki Parti teşkilâtının eski AR.YK.si, açık parti yıkıcılığına ve bölücülüğüne girişmiştir. Kendisiyle birlikte tavrı alan PÜ'ler bir Konferans toplamış ve bu toplantı, II.MK'nın tasfiyeci olduğu sahte gerekçesiyle disiplinin reddedilmesini ve onun yıkılması için mücadele edilmesine karar almış; iki sayı çıkartıkları yayın organlarıyla bunu kamu oyuna duyurmuşlardır. Bu açık hizipçilik ve bölücülük, "şimdi P içinde iki merkez vardır" demegojisiyle meşru gösterilmeye çalışılmaktadır.

Partimiz "hiç bir hiziple bağdaşmayacak" (Stalin) olan bir KP'dir. Hizibin meşruiyet sağlamak için giriştiği bu demegoji, ne yeni tipte proletarya partisi öğretisinin örgütsel kuralı olan demokratik merkezîyetçilikle, ne de somut olarak demokratik temelde seçilmiş II.PK'nın ve MK'nin disiplininin reddiyle bağdaşamaz. Bu nedenle, bu kişiler kendilerini partiden örgütsel olarak dışalamışlar ve P'ye düşman ayrı bir örgüt olarak mücadelelerini sürdürmeye karar vermişlerdir.

"Sizin tarafınızdan" şeklinde yorumlayıp önerdiğiniz İ'nin Partimizle artık hiçbir örgütsel ilişki yoktur. Aslında sizin de bunu teşhis edebilmeniz gerekirdi. Bu nedenle, iki örgüt arasındaki bir toplantıda tercümanlık yapması veya hazır bulunması söz konusu edilemez.

b- Tercüman konusunda, bizim seçeceğimiz bir tercümana (sizin tanıyıp güvendiğiniz bir kişi olmadıkça) illegalite nedenleriyle karşı olduğunuzu söylüyorsunuz.

Size şunu belirtmeyi gerekli görmekteyim: İlegalite açısından çok daha nazik bir konuma sahip olan bizim güvenerek seçtiğimiz bir kişiye sizin güvenmemeniz, aslında TKP/ML'e güvenmemeniz anlamına gelmektedir. Bu tutumunuzun siyasi içermeleri son derece açıktır.

Fakat biz her şeye rağmen bu görüşmeyi yapmak istiyoruz. Bu nedenle tercüman sorunuyla ilgili olarak iki öneride bulunuyoruz: (...)

c- Önerdiğiniz maddelerin birincisinin tartışılmasında, hırsızlıkla suçladığınız (...)'nın da hazır bulunmasını istiyorsunuz. Bu önerinizin, tercüman konusunda gösterdiğiniz hassasiyet ile yarattığı çelişmeyi bir yana bırakırsak, teknik açıdan mümkün olmadığı görüşündeyiz. Çünkü görüşme gününe kadar bu sempatanımıza ulaşip tartışmaya getirmemiz olanaksız olacaktır.

d- (...)

3- Son olarak 26.4.1981 tarihinde yapacağınız açık toplantıyla ilgili şunları belirtmeyi gerekli görmekteyim.

- Bu toplantı, aslında "hırsızlık" ve "çapulcu" olarak nitelendiğiniz P savunucularına karşı yönelttiğiniz haksız ve teşhir amaçlı tutumunuzun bir devamıdır. Bu toplantı, gerek içerik ve gerekse tarih saptaması açısından tek taraflı ayarlanmıştır.

Partimizin böyle bir toplantıya taraf olması; toplantının amaçları, çağrı yaptığı taraf (çağrı başlığınız "kendine TKP/ML sempaticianları adını veren gurupçuğa"dır!), ve hazırlanışındaki tek taraflılık nedeniyle mümkün değildir.

Bizim önerimiz bu toplantıyı iptal etmenizdir. Bizim sizinle (...) Nisan tarihlerinde görüşmek istememizin nedeni, örgütlerimiz arasındaki ilişkiyi iyice olumsuzlaştırabilecek ve hizip tarafından T'ye bir saldırı mevzisi olarak kullanılacak bir gelişmeye meydan bırakmamaktır. Ama zamanında görüşme imkânımız olmadı ve siz bu arada, bu toplantının propagandası amacıyla bir takım yazışmaları yayınlayarak çelişmeleri daha da kızıştırdınız.

Bu durumda gittikçe kardeşlik ilişkilerinin dışına çıkan ilişkimizi öncelikle tartışmamız ve karşılıklı olarak tavrımızın ne olduğunu açıklığa kavuşturmamız gerekmektedir. Ancak bundan sonra, iki örgütümüzün de saptayacağı bir tarih ve gündem ile, kamu oyu önünde ideolojik-siyasi farklılıklarımızı kardeşlik ilişkileri içinde tartışmamız mümkün olabilecektir.

Komünist Selâmlar
E.Y.

9 No.lu belge.

TKP/ML II. Parti Konferansı: İKİ ADIM GERİ

Kısa bir süre evvel II. Parti Konferansı yapılmıştır. Bu P. Konferansı enternasyonal proletaryaya ve ML'lere, aşağıda yayınladığımız ve arkasından buna tavrımızı açıkladığımız, bir mesaj yayınlanmıştır.

TKP/ML II. Parti Konferansıyla ilgili olarak GDS Yazı Kurulu son haftalarda Batı Almanya'da olaylarla karşı karşıya gelmiştir. Bu olaylar onu kamu oyuna açık, anlaşılabilirliğe yer vermeyecek bir şekilde tavrı takınmasına zorlamıştır.

Provokatör unsurlar Batı Almanya'da TKP/ML Parti II. Konferans çizgisine dayanarak ve TKP/ML yeni MK'sinden destek alacaklarını ümit ederek (sonradan bunun boşuna olmadığı görüldü), Yurt Dışı'ndaki P teşkilatını bölmeye çabaladılar ve YD Parti Komitesinin disiplini ve önderliği altında kalmama çağrılarını yaptılar. Bu provokatör unsurlar giderek işi, "ev aramalar"ı yapmaya, kâğıtlara "el koyma"ya ve büyük çapta hırsızlıklar yapmaya kadar vardırırmışlardır. Bu eylemler sırasında bizim teşkilâtımız da birçok defa hırsızlığa uğramıştır.

Tabii ki bizler hemen kamu oyuna açık olarak bu metodları mahkum ettik. Ve parti yoluyla kardeş teşkilâtımız TKP/ML'e baş vurduk. II.MK'si ve şimdiki TKP/ML-SB'su provokatörlerin bu eylemlerini-hiçbir ayırım yapmadan-bütünüyle "esas itibariyle meşru" olarak göstermiştir!

Bu şartlar altında-kardeş bir teşkilâtın çizgisini ilkesel sorunlarda kamu oyuna açık olarak da eleştirme hakkımızın üstünde-bizi direk ilgilendiren, somut gelişmelerde susamayacağımız açıktır. Çünkü biz, bir teşkilâtın kardeş bir teşkilâtın mallarını çalmasını "esas itibariyle meşru" göstermek gibi, "iç meselelere karışma"nın daha bariz bir şeklini düşünmüyoruz.

Buna bağlı olarak-TKP/ML MK'nin mesajı ve arkasından bizim eleştirimizden sonra-son belge olarak içinde bizim ilk tavrımızı barındıran GDS'in TKP/ML MK'sine ve TKP/ML üyelerine mektubunu yayınlıyoruz.

(Alt çizmelerin hepsi bizim tarafımızdandır. GDS.)

GDS Yazı Kurulunun, TKP/ML 2. Merkez Komitesi-
nin Enternasyonal Proletaryaya ve Marksist-Len-
inistlere Adlı Mesajına Geçici Tavrı

TKP/ML 2. MK mesajında 2. Parti Konferansının çizgisini sadece tezler şeklinde ortaya koyduğu gibi, biz de buna eleştirimizi ilk önce sadece tezler şeklinde formüle edeceğiz. Bunun dışında bu konularla ilgili çeşitli yayınlarımıza dikkati çekmek istiyoruz.

1- 1957 ve 1960 Moskova Deklerasyonlarına Ve ÇKP
1963 "Polemik"lerine Tavrı:

TKP/ML 2. MK mesajında bu konuda şöyle deniyor:

Parti konferansı "1957 ve 60 Deklerasyonlarının Kruşçev modern revizyonizmine karşı mücadelede önemli adımlar teşkil ettiği ve bunların içinde ML çizginin hakim olduğunu tespit etmiştir."

"Bu belgeler marksist-leninistlerin Kruşçev modern revizyonizmine karşı uyanıklığını artırmış ve onları Kruşçev revizyonizmine karşı mücadeleye seferber etmiştir."

Biz 57 ve 60 belgelerinin bu şekilde nitelendirilmesini kabul etmiyoruz. Bizim tavrımız şudur:

Sosyalist ülkelerin partilerinin 1957'deki ve tüm dünyanın komünist partilerinin 1960'daki görüşmeleri SBKP XX. Parti kongresinden sonra modern revizyonizmin enternasyonal ML hareketin hemen hemen tüm komünist partilerinin içinde kümelenmesinin ve vuku bulduğu, SBKP'nin şu veya bu şekilde açık olarak ÇKP'ye ve AEP'e saldırdığı ve dünya komünist hareketi içinde ciddi ve ilkesel görüş ayrılıklarının olduğunun giderek daha da açık olarak ortaya çıktığı bir zamanda yer almıştır. Bu durum kendisini bu her iki görüşmelerin sonuçlarında kabul edilen belgelerde de göstermiştir.

Modern revizyonizmin kamçılayıcıları, Kruşçev revizyonistleri, enternasyonal dünya komünist hareketinin bu görüşmelerinde, SBKP XX. Parti kongresinde ortaya konan, kendi revizyonist programlarını dünya komünist hareketinin genel geçerli programı yapmak istiyorlardı.

Markсист-leninstler, yani öncelikle ÇKP ve AEP bu enternasyonal toplantılarda modern revizyonizme, bilhassa Kruşçev revizyonizmine karşı göğüs germe-yi ve ML ilkeleri koruma temelinde bir mücadelenin geliştirilmesini çabalıyorlardı.

Markсист-leninstlerin bu mücadelesi, görüşme belgelerinde bir dizi sorunlarda ve hatta bazen bir cümle içerisinde birbirine yapıştırılmış, direkt birbirine karşıt görüşlerin görülmesi sonucunu getirdi.

Bu ancak şekilsel ve dış görünümde birbirine bağlı olan, fakat içerik olarak karşıt olan şeylerin bir kefeye konmasının bir çabasıdır.(*)

Anti-revizyonist güçlerin revizyonist anlayışlara karşı bu mücadelesinin sonuçları, bazı revizyonist ekstremeleri kaldırmayı ve belirli, çoğu zaman genel tutulan ML pozisyonları kabul ettirmek olmuştur. Fakat burada ML bir çizgi kendisini kabul ettirip, hakim kıldırılmamıştır.

Böylece bir dizi sorunlarda, hatta dünya komünist hareketinin tüm temel sorunlarında bu belgelerde doğru ve yanlış, ML ve revizyonist tezler yan yana konulmuştur. Burada revizyonist tezler tabiiki bütünlük bağı içerisinde devrimci, ML pozisyonların değerini düşürmüş ve bu belgelerin toplam olarak revizyonist düşünceleri dünya komünist hareketi içerisinde en yüksek bir otoriteyle propagandasının yapılmasının bir aracı haline dönüşmüştür.

(*) Kızıl Bayrak, WBK ve GdS yazı kurulları 1979 dan beri "Polemğin" geniş bir eleştirisi üzerine çalışmaktadırlar ve şimdiye kadar bunların 7 bölümü yayınlanmıştır. Bu ortak tavırların ikisinde iki Moskova deklarasyonları geniş olarak ele alınacaktır, bu çerçevede 8 nokta ortaya konacak ve bunların temelinde bu her iki belgenin çelişkileri gösterilecektir.

(bkz: GdS sayı 10, sf. 24-27)

Önemli temel sorunlarda içeriği farklı görüşle-
re rağmen, ÇKP'nin kamuoyundaki yaklaşımı kendisiyi-
le Kruşçev revizyonizmi arasında "tam bir uyuşma"
olduğu anlamını yaratmıştır. O belgelerle ilgili
kendi tavrını açık ve kamuoyu önünde koymamasıyla
Kruşçev tezlerine karşı ML ilkelerin ve ofensiv o-
larak propagandasıyla karşı koymamasıyla, tamamıyla
defensiv bir tavır takınmıştır.

Bunun sonucu olarak o bu belgelerin ML olarak
propagasını yapmış ve Kruşçev revizyonistlerini
bu belgelerin çizgisini ihlal etmekle suçlamıştır,
ki bu çizgi kesinlikle ML bir çizgi değildi. Bu
ortamda işte tam bu gerçek Kruşçev revizyonistleri-
ne, onlara hak veren yerleri alma ve kendilerini bu
belgelerin çizgisinin gerçek savunucuları olarak
gösterme imkânını sağlıyordu.

Bütün bunların yanında Enternasyonal komünist
hareketin içinde tam bir karışıklık ve şaşkınlık
ortaya çıktı, çünkü böyle bir yaklaşımla gerçek
bir ofensiv ideolojik mücadele yürütüleliyordu,
aksine 1957 ve 60 belgelerinin tamamıyla çelişkili
içeriklerinin duruma göre "doğru" seçilmesi ve yo-
rumlanması ön plana çıkıyordu.

ÇKP'nin yaklaşımıyla şunlar kesinlikle açıklığa
kavuşmuyordu.

57 ve 60 Deklerasyonlarının hangi pozisyonları
revizyonis ve hangileri ML olarak görülüyordu?

- ÇKP'nin ve diğer ML partilerin modern revizyoniz-
me karşı kaymak istedikleri hangi pozisyonların
kendileri yine de yanlış ve hata revizyonistlerdi.

Böylece bu belgeler dünya ML hareketini, ML güç-
leri sadece görünüşte dünya komünist hareketinin
sağlamlaştırılmasında bir adım artırmış, gerçekte
ise bu belgeler XX. parti konferansının ve SBKP'nin
aynı şekilde bir bütün modern revizyonizmin, açık
taviz vermeyen ideolojik bir şekilde maskesinin dü-
şürülmesinde takaz görevi görüyorlardı. Onlar bü-
tünlük içinde bakıldığında ideolojik mücadelede iş-
se yaramıyorlardı.

ÇKP'ninki gibi böyle bir yaklaşıma beğli olarak
bu belgeler ML taaruzun temelinde dinamit koyuyor
ve insiyatifi büyük bir ölçüde Kruşçev revizyonist-

lerinin eline veriyorlardı.

Marksist-leninistler ilke pazarlığı yapmazlar. İdeolojik çelişkiler neticelendirilmeli ve sınıf bilinçli proletaryaya bu çelişkiler temelinde eğitilmelidir.

Devrimci işçilerin sınıf bilincini karartmaya hizmet eden uzlaşmalar erdedilmelidir. Marksist-leninistler sürekli ML propaganda da şartsız özgürlük taleb ederler.

ÇKP'nin 1963'deki Polemiğiyle ilgili TKP/ML 2. MK mesajında şunu açıklıyor:

"Bugün enternasyonal komünist hareketini ortak bir çizgide birleştirmek için, 63 Polemikleri temel alınmalıdır. Bu belgelerin bazı hata ve eksiklikleri aşılmalı ve bu belgeler günümüzün ideolojik sorunlarını da içerecek şekilde geliştirilmelidir. Bu şart altında bunlar komünist hareketin platformudur."

1963 Polemiklerine böyle bir tavrı biz kabul etmiyoruz. Sorun kesinlikle "bu hataları ve eksiklikleri aşmak ve onları birazcık aktuelize etmek değildir.

Daha çok burada mevzubahis olan temel, bu belgelerin karakterini teşkil eden hatalardır.

- Bu belgelerde Kruşçev revizyonizmi karşısında geri çekiniliyor ve biri barışçıl ve diğeri barışçıl olmayan iki yolun imkânı vurgulanıyor. Nazari dikkati bundan çekerek bu sorun yalnızca silahlı proletaryanın şiddete dayanan devrimi ile proletaryaya diktatörlüğünün kurulabileceği ve savunulabileceği şeklinde teorik olarak daha çok karıştırılıyor. (Bkz. GdS s.20, "Barışçıl ve Barış olmayan yolun şemsa ML'le çelişkilidir")

- Bu belgelerde Asya, Afrika ve Latin Amerika'da emperyalizmin, komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının boyunduruğu altında zayıf düşen gelişmiş ülkelerdeki devrim sorununda geniş tarım devrimi problemi ele alınmıyor.

- Yerli gericiliğe karşı mücadelenin, ABD emperyalizmine karşı mücadeleyle hangi şekilde bağlanması gerekliliği sorunu da tek yanlı olarak dünyanın

-tüm ülkeleri için dış düşmana karşı mücadele, öncelikle ABD emperyalizmine karşı olarak vurgulanıyor.

- Ayrıca Polemik ÇKP'nin ikinci yorumunda Stalin'i haksızca ve ispatsız bir şekilde eleştiriyor. Ve bunulla içerik olarak modern revizyonistlerin Stalin'e saldırılarını gerçekten geri çevirmemiştir. (Bkz. GdS s.10, sf.10-18)

- Bu belgelerde muhakkak mecburu kural olarak ML kardeş partiler arasındaki ilişkilerde eleştirinin yalnızca içte getirilmesi savunuluyor.

Polemik belgeleri bizim düşüncemize bu ağır ve temel hatalar yüzünden o dönemde de ML bir çizgiye sahip değildirler ve bugün enternasyonal ML hareketinin platformunun temeli olarak hiç görülemezler.

2- Mao Zedung'a Tavır

A- Kim TKP/ML 2. MK'nin mesajını tam dikkatli okursa bu noktanın ele alınmasında temel bir çatlaklık fark edecektir:

TKP/ML 2. parti konferansı yalnızca Mao Zedung'un "Çinde Demokratik halk devrimi üzerine ve demokratik halk iktidarı üzerine görüşlerini araştırmıştır." Mao Zedung'un proletarya diktatörlüğüne, proletarya partisine ve proleter dünya devrimine tavrını araştırmamıştır.

Yine de yalnız parti konferansı tarafından araştırılan bölümü bağlayıcı değil de, Mao Zedung'un tüm eserini bağlayan kararlar alınmış ve burada Mao Zedung "beşinci usta" olarak gösterilmiştir. Bu tamamıyla manasız ve çok ciddiyetsizdir. Mao Zedung'un kendisi daima tam doğru olarak şu prensibi savunmuştur:

"Araştırma yapmayanın konuşma hakkı yoktur!"

B- TKP/ML 2. MK mesajı "demokratik halk devrimi" konusunda açık bir dille konuşmuyor ve şöyle diyor: "Mao Zedung tezleri hem Çin somutunda hem de genelde tamamıyla ML'dir." TKP/ML 2. MK'nin "hem de genelde"nin altında neyi anladığının gösterilmesi gerekecektir.

Çin'de devrimin yolunun (üs bölgeler kurma im-

kânı, şehirlerin köylerden kuşatılması vs.) otomatik olarak kapitalizmin çok gelişmemiş tüm ülkeler için geçerli olamayacağı anlayışına karşı sınırlama koymak şöyle böyle olsun düşüncemize göre yanlıştır.

C- Fakat besbelli en önemli nokta Mao Zedung'un genel değerlendirmesi ile ilgilidir.

a) TKP/ML 2. MK açık tavidan kaçıyor:

Mao Zedung ilke hatası yapmış mıdır, yoksa yapmamış mıdır? Yapmışsa, hangisini?

Düşüncemize göre Mao bilhassa sosyalizmin inşasında milli burjuvaziyle siyasi ittifakın propagandasını yapan tavrı ile proletarya diktatörlüğünün özünü ilgilendiren ilkesel hata yapmıştır. (*)

Daha ağır olan ise, onun bu hatasının özeleştirilerek bir tarzda açık olarak düzelmemesidir-kültür devriminin pratiği, artık Mao Zedung'un sosyalizmin inşasında milli burjuvaziyle siyasi ittifak teziyle hareket etmediğini gösterip, aksine burjuvazi ile proletarya arasında ölüm kalım mücadelesinin propagandasını yapmış olsa bile,

b) TKP/ML 2. MK basitçe Mao Zedung'un "Marksizm-Leninizmin beş büyük öğretmenlerinden biri", "ML bir usta olduğunu"iddia ediyor.

Bu konuda bizim düşüncemiz şudur:

(*) AMLP Marksist-Leninist Araştırma Grubu tarafından "Marksizm'in-Leninizmin Teori ve Pratik" dizisinde yayınlanan 3/80 (30) sayılı broşüre dikkati çekmek istiyoruz. Orada SBKP'nin Mao Zedung değerlendirmesine cevap olarak, AMLP ML Araştırma Grubunun Yazı Kurulunun eleştirici bir tavrı yer almaktadır, biz burada, tamamıyla kabul ettiğimiz, Mao Zedung'un 1966'dan evvel proletarya diktatörlüğüne ve milli burjuvaziye tavrına Yazı Kurulunun takındığı tavıra dikkati çekmek istiyoruz. (s.18-20) GdS Yazı Kurulunun Notu (Bu gazetenin s. 6'daki ilanına bakınız.)

- Mao Zedung'un 1949'dan evvelki tezleri, ki bunlar cilt 1-5 eserlerinde tekrardan görülmüyorlar. Marksizm-Leninizmin Çin üzerine muhteşem bir uygulanmasıdır Ve Lenin'in ve Stalin'in sömürge ve yarı-sömürge ve bağımlı ülkeler üzerine öğretilerinin önemli bir somutlaştırılmasıdır. Fakat bu eserler kesinlikle Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in proleter dünya devriminin sorunları üzerine eserlerinin esaslı bir geliştirilmesi olarak görülemezler. SBKP XX. parti kongresinden ve Stalin'in tamamıyla lanetlenmesinden sonra, 1963'te ÇKP'nin açık polemikle başlamasından sonra ve bilhassa 1966'dan beri büyük proleter kültür devriminin başlamasından beri birçok partilerde şu anlayış sağlamlaştı: Nasılki Stalin Lenin'in ölüm döşeginde durdu ve Marksizm-Leninizm meselesini dünya çapında sürdürdü, şimdi de Stalin'in ölümünden sonra Mao Zedung, Marksizm-Leninizmin dünya çapında savunulması, proleter dünya devriminin teori ve pratiği, dünya komünist hareketinin birliği meselesini ele alacak ve kendisini laik bir şekilde Marks, Engels, Lenin Stalin'in sırasına koyacaktır.

Mao Zedung bu imkânı gerçekleştirmediği görüşümüz yalnızca onun proletarya diktatörlüğü sorunundaki ağır hatası (siyasi iktidara burjuvazinin katılması) gerçeğinde temellendirilmiyor.

Daha çok kendisini gösteren de, Mao Zedung tarafından hazırlanan 1963'teki dünya komünist hareketin ideolojik platformunun ilk girişimlerinin (25 Öneri) ciddi hatalarının olması, sürdürülmediği, tartışılmadığı ve düzeltilmediğidir.

İdeolojik mücadele ile düzeltilmesi zorunlu olan, "25 Önerideki" ve onu takip eden 9 "yorumdaki" ciddi hatalar diğerlerinin yanısıra şunlardı:

- Devrimin iki mümkün yolu şemasının çizilmesi: "Barışçıl ve barışçıl olmayan;"
- Kapitalist olarak gelişmemiş ülkelerde tarım devriminin tamamıyla ihmali,
- Tüm kapitalist ülkelerde mücadelenin "kendi" burjuvazisi yerine öncelikle ABD emperyalizmine karşı yürütülmesi;

~ Stalin'e yanlış ve ispatlanmamış eleştirisi;

- Açık tartışmaya karşı yönelen ve karşılıklı eleştiriyeye yalnızca kapalı kapılar arkasında izin verilen, yalnız içgörüşme "kaidesini" kof tezi.

Mao Zedung'un dünya komünist hareketine önderlik rolünü, Lenin'in ölümünden sonra Stalin'in devraldığı gibi üstlenmediği ve modern revizyonizme karşı geniş ideolojik, teorik kararlı bir mücadele yürütmediği, kendisini göstermiştir.

70'li yıllarda Mao Zedung dünya komünist hareketinin büyük ideolojik mücadelelerine pratikte geniş madde, broşür yada kitapla hiç karışmadı. Hatta diğer komünist partilerinin önderleri ile görüşmeler altımışlı yılların sonunda ve yetmişli yılların başında son bulmuştu.

Bunu da Stalin'in ölümünden sonra Mao Zedung'un Marks, Engels, Lenin, Stalin eserlerinin onların seviyesinde, yani Marksizmin-Leninizmin ustaları seviyesinde sürdürmeyi üstlendiği söylenemez.

Yukarıda açıklanan sebepler yüzünde, Mao Zedung'un usta olarak Marks, Engels, Lenin, Stalin'le bir sırada göstermenin yanlış olduğu sonucuna varıyoruz.

Bildiğimiz kadarıyla Mao Zedung'un kendisi, onun Marks, Engels, Lenin ve Stalin'le eşitlenmesini hiç bir zaman talep etmemiştir. Yada kendisini Marksizmin-Leninizmin ustası olarak görmemiştir.

3- AEP'ne Tavır

TKP/ML 2. parti konferansının açıklanması, TKP/ML'nin kendi içerisinde yürütülen tartışmaya ve de bir taraftan TKP/ML ve diğer tarafta ANMLP, GdS ve WBK olmak üzere aralarındaki tartışmayla kendisini göstermiyor, zira:

AEP karşı-devrimci olarak adlandırılabilir mi?

Bunu TKP/ML 1.MK 8. ve 9. Oturumunda tavsiye etmiş ve de katı olarak söylemiştir.

Akıma Karşı (GdS) TKP/ML'i bu sorunda açık olarak eleştirdi. (Bkz. GdS s.18, sf.78-80) (Ağustos 1980)

Bildiğimiz gibi TKP/ML parti konferansı delegele-
rinin çoğunluğu bundan böyle özeleştirisel bir şe-
kilde AEP'nin karşı-devrimci olarak nitelenmesini
geri çekmiştir, çünkü bir partinin revizyonist çiz-
gisiyle bir partinin artık tamamıyla sapıp sapmadı-
ğı sorunu arasında tam bir şekilde ayırım yapılma-
sı gereklidir.

Biz soruyoruz: TKP/ML yeni MK bu şeyler üzerine
niye hiç bir söz sarfetmiyor?

Bu samimi ve dürüst müdür?

Biz açık olarak diyoruz: Hayır!

10.4.1981 GdS Yazı Kurulu

- Yeni Merkez Komitesine, Bütün Parti Üyelerine ve Aday Üyelerine,

Hepimizin bildiği gibi, "AKİMA KARŞI", Avusturya Marksist-Leninist Partisi (AMLP), Batı Berlin'li Komünist (WBK), Kıbrıs Komünist Partisi/ Marksist-Leninist (FKP/ML) ile birlikte 2. Konferansa davet edilmiştik. Türkiye'deki somut durum ne yazıkki; bizim kişisel olarak konferansa katılmamızı mümkün kılmadı.

Ancak biz, 2. Konferans öncesinde konferans için önemli belgelere (Merkez Komitesi 7., 8., 9. Toplantı kararları ve Merkez Komitesinin siyasi raporu) sahiptik. Biz bu belgeler hakkında görüşlerimizi yazılı olarak ortaya koyduk.

2. Konferans sonrasında sorumlu yoldaş bize 2. Parti Konferansında sürdürülen tartışma ve alınan kararlar üzerine mümkün olduğunca detaylı bilgi verdi.

Batı Almanya'da gelişen bir takım son olaylar ve yeni Merkez Komitesi'nin tavrına karşı şunları açıklamayı gerekli görüyoruz:

1. Parti Konferansı tarafından seçilen "eski MK" ve bizimle ilişki kurmakla görevlendirilmiş olan yoldaş görüşümüze göre bizimle doğru bir temelde ilişki kurmuş ve geliştirmiştir.

Bu bizimle "eski MK" arasında ciddi ideolojik ayrılıkların olmadığı anlamına gelmez. Biz eski MK ile bu ideolojik ayrılıklar üzerine tartıştık ve sürdürdüğümüz tartışmayı yazılı olarak belgeledik. Biz eski Merkez Komitesinin "genel olarak" kitleler önünde yürütülecek tartışmadan yana olması ama somut olarak sürdürdüğümüz tartışmaların belgelerinin kitlelere yayınlanmasına karşı olması şeklindeki tavrı ile hem fikir değildik.

Buna rağmen bizler dayanışma içinde bir tartışma yürütmeye kararlıydık. Her iki taraf ta bu anlayışla tartışmayı başlattık ve derinleştirdik.

Eske MK bizim kardeş örgütümüz olan AMLP ile bir ortak açıklama yaptı. (Temmuz 1978) Daha sonra eski MK'nin kararına uygun olarak yurtdışı teşkilatı ile ortaklaşa "Sosyalist Arnavutluk'u Savunulma Kampanyası" (1978 sonu) ve "Stalin'in Savunulması İçin yapılan toplantı"yı (1979 sonu-1980 başı) düzenledik.

1980 Nisan'ında AMLP, Akıma Karşı (GdS), WBK, TKP/ML dörtlü bir açıklama yaptık. Bu açıklamada aramızdaki ideolojik görüş ayrılıkları da ortaya koyduk ve beraberce karşılıklı belgelerin incelenmesi ve kamuoyu önünde tartışma çağrısı yaptık.

Şimdi yeni Merkez Komitesi bir kalem darbesi ile (2. Parti Konferansının bu konuda kararı olmadığı halde) eski MK'nin sağ oportunist bir çizgiye sahip olduğunu ve XX bölge komitesinin bugüne dek, merkezi fiili denetim olmadan çalıştığını açıklıyor.

Bundan bizim için çıkan sonuç; bizim bugüne kadar ki ortak çalışmamızdan ve ortaklaşa kararlaştırılan ortak açıklamalardan uzaklaşıldığı; bunlara karşı tavır takınıldığıdır.

Biz tabii ki; burada yeni Merkez Komitesinden hatta ortak açıklamaların temilinde olup olmadığını; onun bu ortak açıklamaları kabul edip etmediğini bırakarak bir şekilde açıklamasını talep ediyoruz. Kardeş örgütler birbirleriyle ilişkilerinde görüşmelerinde namuslu ve açık olmalıdır. Kıvırtmadan, dolaysız olarak tavır takınmalıdır. Dolambaçlı yolu değil direk yolu tercih etmelidir.

2. Parti Konferansı bize verilen bilgiye göre; AMLP, GdS, WBK'nın 7., 8., 9. Merkez Toplantı kararlarına ve Merkez Komitesinin 2. Konferansa sunduğu siyasi rapora getirdiği eleştirilere en kısa zamanda cevap verme kararını oylama sonucu almıştır. Biz, bu kararı sevinçle karşılayıp selamlıyoruz.

Biz, 1980 Nisan'ında yaptığımız ortak açıklamada birlikte yaptığımız çağrıya uyarak getirdiğimiz eleştirileri kamuoyuna açıklayacağız. Aynı şekilde Merkez Komitesinin bu eleştirilere verdiği cevabı da açıklayacağız. Biz MK'nin 2. Konferansın aldığı kararı yerine getireceğini ve bizim eleştirimize tek tek bütün noktalarda detaylı cevap vereceğini umuyoruz.

Biz 2. Parti Konferansında bugün MK'nin savunduğu çizgiyi savunan ve bir bölümü MK içinde yer alan bazı delegelerin örgütümüz ve diğer kardeş örgütler hakkında ("") içinde kardeş örgütler dediklerini gördük. Bütün dünya komünist hareketinin gözü önünde başlatım geliştirdiğimiz kardeşlik ilişkilerine terbiyesizce bir saldırı niteliği taşıyan bu

tavrın, delegelerin çoğunluğu tarafından reddedilmesi ve bu lafları edenlerin sözlerini geri alması bizi tabiki sevindirdi. Ama görüşümüze göre bu tavrın ardında yatan sorunlar bu kişilerin "sözlerini geri alması"yla hal olmayacak kadar derin sorunlardır. Şu bir gerçektir ki, AMLP, GdS, WBK, parti konferansının hazırlığı aşamasında parti içinde dağıtılan belgelerin bazılarında "stalinist" olarak değerlendirilmektedir. Mesela bu belgelerde şöyle cümleler bulmak mümkündür:

"İ. yoldaşın görüşlerine bakılırsa, onun da aynı Alman stalinistleri gibi düşündüğü gibi görülür." (FÜ'lerin İ.ye Mektubu 20.4.80)

"AMLP ve bazı Alman gruplarının bu "orjinal" görüşleri keskin stalinist bir çizginin sonucudur." ("Çağrı Hakkında Eleştirilerimiz")

Bunları yazanlar, yönetici mevkide olan ve bugünkü MK'nin çizgisini savunan yoldaşlardır. Bu gerçekten korkutucu derecede düşük seviyede bir polemiktir. Birbirlerine küfür etmek için "stalinist" kavramını kullanan bu yönetici yoldaşlar; bu tavırlarıyla Stalin ve Marksizm-Leninizm konusundaki sınıf tavırlarını ortaya koyuyorlar. Onlar aynı zamanda bu tavırlarıyla bizimle ciddi bir tartışmaya hazır olmadıklarını da ispatlıyorlar.

Yeni MK, bu ilkesiz saldırıları geri çevirmemiştir. Biz bu konuda tavır takınılmasını tabiki talep ediyoruz. Ve bir kere daha açıklıyoruzki; biz Marks, Engels, Lenin'in olduğu gibi Stalin'inde öğrencileriyiz.

Yoldaşlar,

Şimdi öğrendikki; XX'deki partili yoldaşlara ve bütün XX bölge komitesine karşı bizim şiddetle mahkûm ettiğimiz bütünüyle demokratik merkezîyetçilik ilkeleri dışında olan tasviyeci ve provokatif eylemler, yani MK tarafından özünde meşru ve haklı olarak değerlendirilmiştir.

Biz böyle bir kararı kesinlikle anlayışla karşılamıyacağız. Yani MK'nin bu kararı partinin bir bölümünün demokratik yapısını bir kalem darbesiyle ortadan kaldırmaktadır. Biz kamuoyu

İNÜNDE bu davranışın, leninist tipte bir parti-
nin işleyiş kuralları açısından bütünüyle ilke-
siz ve yanlış olduğunu açıklayacağız. Bu karar;
bizim mektubumuzun başında yaptığımız alıntıda
'brahim Kaypakkaya'nın mahkûm ettiği davranışla
ayum içindedir.

Yoldaşlar,

Biz, bütün parti üyelerinizden aynı zamanda
bizim örgüt mallarımızın çalınmasını mahkûm et-
mesini ve bizim mallarımızın geri verilmesini
alep etmesini bekliyoruz. Bu; bizim görüşümüze
öre mutlaka gereklidir. Biz, bu provokatif dav-
anışlara girenlerin, bu arada bizim örgütümüzün
e mallarını çalanların, bu eylemleri hakkında
erkez Komitesi'nin haberdar etmediğine inanıyo-
uz. Belgelerden çıkarabildiğimiz kadarıyla bu
işiler, eylemleri hakkında detaylı bilgi ver-
işlerdir. Bu açıklamaya ek olarak; bu gibi ey-
emleri haklı göstermeye çalışan kişilerin bize
azdıkları bir mektubu ekliyoruz. Bu mektupta
u kişiler, salak pozlarına girip, çaldıkları mal-
arın bize ait olduğunu bilmediklerini söylüyor-
ar. Bunlar eğer bizim kitapçı dükkanımızdan mal
alarlarsa, çaldıkları malın bize ait olduğunu
ilmeleri gerekir. Çaldıkları baskı makinası ve
askı malzemesi de bizim örgütümüze aittir.

Şimdi biliyorlar. Şimdi yeni MK'de biliyor.
e biz bunları beş gün içinde çaldıkları malı
eri vermeye çağırıyoruz. Biz MK ve bütün parti
rgütlerinden bizim bu talebimizi desteklemele-
ni bekliyoruz. Eğer bir kardeş partinin MK bir
ardeş örgütün mallarının çalınmasını özünde
eşru ve haklı ilan ederse; o zaman o, o biçim
ar kardeşlik ilişkisi olur. Bu öyle bir kardeş-
k ilişkisidir ki, W.da 8 Mart'ta yapılan ka-
nlar günü toplantısında kardeş örgütün yayın
rganlarının satılması engellenmiştir. Biz, bu
ıvrı mahkûm ediyor ve bütün marksist-leninist-
ardan bu tavrı mahkûm etmesini bekliyoruz.

Yoldaşlar,

Aramızda görüş ayrılıkları, önemli bir görüş
rılıkları vardır. Bu ne yeni olan ne de aşıl-
z olan bir şeydir. Ama yeni MK'niz mücadele
öyle metodları desteklemiştirki; bu metodlar

Eğer meşru hale gelirse bilinçli disiplinin ve demokratik merkezîyetçiliğin bütünüyle tasviyesine kaçınılmaz olarak yol açacaktır. Bu metodlar Marksizm-Leninizm'in cephaneliğinden alınmamıştır.

Yeni MK, çok açık bir biçimde partinin içinde tartışılan en önemli sorunlar üzerine kamuoyu önünde yürütülecek tartışmaya karşı tavır almıştır. Lenin ve Stalin bize parti içindeki ilkel konulardaki tartışma eğer kamuoyuna yansıtılmazsa bunun sonucunun partinin bütünüyle demoralize olması ve çökmesi ve partinin kitlelerle ilişkisinin kopması anlamına geleceğini öğretmektedirler. Biz, bunu tartışma içinde defalarca açıkladık. Eğer yeni MK bu yolunda ısrar ederse, sonuç kaçınılmaz olarak çöküş olacaktır.

Yoldaşlar,

Elimize 2. Konferansın belgeleri geçtiğinde konferansın belgelerini tek tek ele alıp görüşlerimizi bildireceğiz. Ama konferans hakkında kamuoyuna yapılan açıklamadan açıkca ortaya çıkmak tadırki; yeni MK ile aramızdaki görüş ayrılıkları uç noktasına kadar sertleşecektir. Buna bir örnek vermek gerekirse, açıklama da mesela 1957/60 Deklerasyon ve bildirgeleri hakkında bu belgelerin marksist-leninistleri Kruşçev revizyonizmine karşı seferber edici bir rol oynadığı (bu belgelerin özünde marksist-leninist belgeler olarak değerlendirilmesini bir kenara bırakıyoruz) şeklinde değerlendirilmesi o kadar açık yanlış bir değerlendirmedirki; bu konuda söyleyecek bir şey bulamıyoruz. Bizim bildiğimiz kadarıyla sizin MK'niz dışında hiç kimse hatta bu belgelerin Enver Hoca ve Mao Zedung önderliğindeki Çin Komünist Partisi gibi savunucuları bile böyle kaba yanlış bir değerlendirme yapmamıştır.

Biz, aldığınız kararlar hakkında görüşlerimizi daha önce çeşitli belgelerimizde ortaya koyduk. Size olan eleştirimizi de ilettik. Sizden beklediğimiz, bu eleştirilerimize kamuoyu önünde cevap vermenizdir.

Yoldaşlar,

Görülen odurki; yeni Merkez Komiteniz, gerek kardeşlik ilişkilerimiz konusunda gerekse partinizin gelişmesi konusunda tehlikeli bir yolda yürümektedir. Mao Zedung "Parti İçi Mücadele konusunda akıma karşı mücadele Marksizmin-Leninizm'in bir ilkesidir" der. Wang Hung Wen ise aynı konuda doğru olarak şunları söylemektedir: "Eğer durumun tümü, eğer çizgi söz-konusuyse gerçek bir komünist hiç bir kişisel cesareti göstermelidir. Görevden alınma, partiden atılma, zindana atılma, evliliğin bozulması ve hatta ölüm pahasına bile bunu yapmalıdır." (10. Parti Kongresi sf.55-56)

Bütün parti üyelerinize marksist-leninist ilkelerin zaferi için verdikleri mücadelede başarılar dileriz.

- YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM !
- YAŞASIN PROLETER ENTERNASYONALİ !

21.3.1981

10 Nolu belge:

GDS Yönetiminin TKP/ML MK Sorumlu Temsilcisi
İle GDS Teşkilatı Temsilcileri Arasında Yapı-
lan İlk Konuşma Üzerine Tavrı

1) Uzun zamandan beri noksan olan örgütsel sorunların açığa kavuşturulması bizim görüşümüze göre TKP/ML MK sorumlu temsilcisinin ve TKP/ML MK'nin aşağıdaki meseleleri açık mahküm etmenin acilen zamanı gelmiştir.

a) Matbada proleter enternasyonalizmi ruhuyla yürütülen çalışmaların, iki TKP/ML sempatizanının kaçıışı sabote edilmesi, (bu konuda biz ne Afganistan KP/ML (YD) na, nede ŞDKP'ne bilgi verdik, fakat biz bu teşkilatlar için alınan iş sparişlerinin bir bölümünü devraldık yada iptal ettik)

b) GDS teşkilatının mallarının firmadan ve kitaplıktan alınması Alınan makinenin GDS'e ait olduğunu, aksini söyleyecek kimse yoktur. Makineyi geri vermek için bu kadar beklemenin hiç bir sebebi yoktur. Bütün soruşturmalar çoktan beri yapılmış olabilirdi. Aynı şekilde kitaplığa karşı yapılan eylemin GDS teşkilatına karşı girişilmiş bir eylem olduğu açıktır.

Her ikisi de küçümsenecek meseleler değildirler. Artık 18-19.5 tarihine kadar ya mektupla yada bu termine yazılı açık kararın yapılmasını talep ediyoruz.

2) Örgütsel tedbirlerin ideolojik mücadeleden evvel eleştirimizi tastik ediyoruz.

TKP/ML 2.MK ve onu takip eden sempatizanları şimdiye kadarki pratiklerinin araştırılması sonucu şu deliller ortaya çıkmıştır:

a) II.Parti Konferansının GDS, WBK ve AMLP'nin TKP/ML'e eleştirilerine en kısa zamanda cevap vermesini karara bağladığı halde, bu sorun besbelliki 1. MK oturumunda ele alınmamıştır ve ortak çalışma için Batı Almanya'ya yollanan yoldaş, bu eleştirileri tanımıyor bile, kaldığı MK'nin cevabını getirsin.

Bizim I.MK oturumlarına ve I.MK faaliyet raporuna getirdiğimiz geniş eleştirilerimize ne bir cevap, nede bizim yayınlarımıza, bir eleştiri-

ri vardır vs.

b) Yeni MK'nin eski MK'nin çizgisine eleştirileri de ortaya konmamıştır.

c) ABK II.Parti Konferansı öncesinde ortaya koyduğu belgelerinde yeni MK tarafından eleştirisi ortaya konmamıştır. Revizyonist-troçkist değerlendirilen A/BK'sinin çizgisi bildiğimiz kadarıyla yeni MK tarafından, örgütsel tavırlar takınılmasına rağmen, şimdiye kadar hala araştırılmamıştır. Bugün B. Almanya'da TKP/ML MK'ni savunan kişiler geçmişte, mesela A/BK parti konferansında A/BK yönetimine karşı ideolojik mücadele yürütmemişler, fakat II. Parti Konferansından sonra, örgütsel sorunlarla ilgili mücadeleye başlamışlardır.

Biz, bütününde gerçek ideolojik mücadelenin küçük görüldüğünü ve A/BK'nin parti disiplini tanımayan TKP/ML sempaticanlarının giriştiği örgütsel eylemlerini meşrulaştıran yeni MK'nin ideolojik mücadeleyi değil, örgütsel mücadeleyi ön plana koyduğunu tespit ediyoruz. Bu ilkesel olarak ML'le ve bilhassa Mao Zedung'unda parti içi mücadelesi üzerine tavırlarıyla çelişkilidir.

3) TKP/ML II.Parti konferansı öncesinde TKP/ML'in çizgisindeki Mao Zedung sorunundaki eklektizm:

Bizim düşüncemize göre partinin çizgisinin yalnızca bir belgede tespit edilmediği, bir lâpaliis hakikatidir. TKP/ML merkezi belgelerinin tahlil edildiğinde yalnızca TKP/ML I.Parti konferansının belgeleri ile seçilen MK -kararlar arasında değil, bizzat I.PK belgeleri içerisinde çelişkilerin olduğu ortaya çıkıyor.

"Komünist" sayı-1'de bir yandan Mao Zedung'un Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in arkasına sıralandığını, diğer bir tarafta Marks ve Lenin bir yana, Engels, Stalin, Dimitrof, Enver Hoca ve Mao Zedung'un diğer bir yana şekliyle ikiye bölündüğünü biliyoruz. Bu Marksizm'in-Leninizm'in ustaları arasında eklektizmin olduğunu ve açıklık olmadığını gösteriyor.

Bizim düşüncemize göre, AMLP, TKP/ML arasındaki Ortak Açıklama'da doğru olarak bu I.Parti Konferansında açık cevaplandırılmayan sorun; Marks, Engels,

Lenin, Stalin'in usta olarak açık tespit edilerek kesinleşmiş ve bu temelde Mao Zedung'un ML eserlerinin savunulup kuşkusuz tespit edilen hatalarının eleştirilmesi talep edilmiştir.

TKP/ML MK temsilcisinin, sanki TKP/ML parti çizgisinde her zaman tam açık bir şekilde Mao Zedung'ın 5. usta olarak değerlendirdiği şeklindeki tanımlaması bize tamamiyle yanlış görülüyor.

Bir yandan I.Parti konferansı belgelerindeki, fakat diğer yandan da TKP/ML, AMLP Ortak Açıklama'sındaki çelişkilerin ispatı gösteriyorki bu sorun parti çizgisinde kesin bir açıklığa kavuşmamıştır ve böylece Mao Zedung 5. usta olarak savunulmadığında disiplin ihlalden bahsetmek yanlıştır.

4) GDS'un 26.4.1981 tarihinde düzenlediği toplantının geçmişi üzerine

TKP/ML MK temsilcisinin, GDS temsilcisi ile tartışmasının tutanaklarını gözden geçirdiğimizde, TKP/ML MK temsilcisinin sözümona "TKP/ML sempati-zanlarının" bizimle "ideolojik hesaplaşma" önerisine karşı tavrı açık değildir. O "sempatizanlar" grubunun bu önerisini doğru mu yanlış mı buluyordu?

Zaman kısıtlılığı açısından konuşmada belki yeterince açık olarak ortaya konmadığı açısından tekrar tavsiye ediyoruz:

a) Ortak toplantı teklifini TKP/ML'e yada TKP/ML MK'ne yapmadık, fakat kendisini bağımsız bir grup olarak gösteren "TKP/ML sempati-zanları" adlı bir mektup yazan ve bizi ideolojik tartışmaya çağıran kişilere yaptık.

b) Gündemin değiştirilmesini (kısaltma veya genişletme) tabiki kabul edilebilirdi. Fakat biz gündemi kendi düşüncemize göre değişik özel bir şekilde yapmadık, aksine TKP/ML II.Parti konferansının tam temel konularına bağlı olarak yaptık.

Toplantıdan evvel bu "sempati-zan grubuna" yazdığımız mektupta açık olarak toplantı kabul edilmediği takdirde, "kamuyuna açık münazare konuşması" adlı toplantı yerine başka bir toplantı yapılacağını söyledik, (buda yapılmıştır). Yani I Mayıs'a "tartışma toplantısı".

d) TKP/ML MK temsilcisinin toplantıyı iptal etme ricasına hiç bir şekilde anlıyış gösteremeyiz. TKP/ML'li yoldaşların ve TKP/ML II.Parti Konferansı çizgisini savunanların 26.4.1981 tarihinde hazır bulunan teşkilatımızın üyelerine ve sempatizanlarına, Afganistan'lı, İran'lı ve Latin Amerika'lı yoldaşlara 1957 ve 1960 Moskova Bildirileriyle ÇKP'nin "Polemikler"iyle, Mao Zedung'la ilgili tavırlarını koymaları ve II.Parti Konferansı çizgisinin propagandasının yapılması imkânını kullanmamalarını da hiç anlamıyoruz.

II. Parti konferansının çizgisini savunanlarla kamuoyuna açık tartışmanın gerçekleşmesinde büyük ilgimiz vardı. Üzülerek tespit ediyoruzki, onun çizgisinin temsilcileri kendilerine verilen çizgilerinin propagandasını, yapma imkânını kullanmadıklarını tespit ediyoruz.

e) Bolşevik Partizan'a Tavır

Bizim görüşümüze göre demokratik bir şekilde seçilmiş olan A/BK yönetimine karşı sempatizanlar tarafından grişilen eylemler leninist parti ilkelerinin örgütsel kurallarına karşı bariz bir ihlaldir. Bu eylemler en azından 1 Parti üyesi tarafından tasvip edilmiştir.

Merkez Komitesinin buna tasvip edilmesiyle, MK'de bugüne kadar A/BK'nin belgelerini hiç bir şekilde tek bir eleştiri,sistematiik eleştirisini göstermemiş ve leninist örgütsel kurallara karşı aykırı hareket etmiştir.

A/BK'nin disiplininin tanınmaması MK tarafından meşrulaştırıldığı andan itibaren, bölünme, düşüncemize göre, gerçekleştirilmiştir.

Eğer MK'nin kendisi yada TKP/ML II. Parti Konferansında MK'nin yada Siyasi Büronun bu kararını hata olarak görürse bunu memnuniyetle karşılarız.

Fakat artık bölünme gerçekleşmiştir. Şimdi önümüzde bir problem vardır, çünkü düşüncemize göre II.PK'ı TKP/ML ile ilişkilerimizi ele aldığımız dönemdeki parti çizgisine karşı ters bir dönüş kaydetmiştir. Buna karşılık Bolşevik Partizan, bizim çizgimize uyan, bir dizi merkezi pozisyonları savunmaktadır.

Bolşevik Partizan'a karşı tavrımız şudur:

a) Bizim onlarla kardeş teşkilat temelinde ilişkilerimiz yoktur. Bizim Türkiye'deki kardeş teşkilatımız halen sizin Merkez Komitesi tarafından yönetilen TKP/ML'dir. Şüphemiz ilişkilerimiz şu anda besbelliki zor bir durumdadır.

Biz ideolojik eleştirilerimizin resmi olarak cevaplamasını bekliyoruz. Marksist-Leninist teşkilatlar arası ilişkilerin temel taşı karşılıklı eleştiridir.

Biz ayrıca ekteki tebliğin -en azından özüne göre- şu veya bu şekilde gerçekleştirilmesini bekliyoruz.

Bizim ayrıca beklediğimiz, her iki teşkilatlarımızın WBK(BBK) ve AMLP ile birlikte tespit ettiğimiz kamuoyuna açık tartışma ilkesine riayet edilmesi ve bizim II.Parti Konferansına eleştirilerimizi, mesela, partinizin merkezi yayınorganında cevabınızla birlikte yayınlamasıdır. Tabiki bizlerde sizin cevabınızı kendi merkezi yayınorganımızda yayınlayacağız.

Kısaca biz kardeş partiler arası ilkelerin pasif değil, aktif bir şekilde yürütülmesini bekliyoruz.

b) Bolşevik Partizan'ı biz şüphesiz devrimci bir teşkilat olarak değerlendiriyor ve nerede Batı Alman emperyalizmiyle ve sınıf düşmanlarıyla ihtilafa düşerse, onu orada destekleriz.

Biz bu temelde daha bir sürü diğer grupları da destekliyoruz. Böylece biz Bolşevik Partizan'ın ricası üzerine kendi basın yetkimizi onların kulanmasına izin verdik. Tabiki Bolşevik Partizan bizim toplantılarımızda konuşma hakkına da sahip olacaktırlar.

c) Bizler sizinle Bolşevik Partizan arasındaki tartışma önemi dolayısıyla bu tartışmalardan bizim üyelerimizi, sempatanlarımızı, yayın organlarımızın okuyucularını elimizden geldiği kadar hem sizin, hemde Bolşevik Partizan belgeleriyle haberdar edeceğiz

d) Biz tüm teşkilatımız içerisinde II.Parti konferansından sonra size ilişkin gelişmesi konusun-

da çok ciddi bir şekilde tartışma yürütmeliyiz ve yürüteceğiz de. Bu konuda II.Parti Konferansının belgelerini bu güne kadar almamış olmamız anlaşıl-
mayacak bir şeydir. Bu tartışmanın gidişatı konu-
sunda sizi sürekli haberdar edeceğiz.

12.5.1981

Hamburg

11 Nolu belge:

GDS YÖNETİMİNİN, 25.4.1981 TARİHLİ İKİLİ GÖRÜŞME HAKKINDAKİ TAVRI ÜZERİNE BİR AÇIKLAMA

GDS Yönetim Kademesindeki Yoldaşlara;

Gerek yaptığımız ikili görüşmeden edindiğimiz izlenimler, gerekse sizin bu görüşme üzerine tavrınızı içeren mektup, pratik sorunları haletmek için dahi meselelere köklü yaklaşmamızın uzunluğunu ortaya koymaktadır.

Çünkü, örgütlerimiz arasında sadece derin ideolojik-siyasi farklılıklar yatmıyor, bunlar aynı zamanda pratik sorunlara bakış açılarımızın farklılığına da yansıyor. Ve bunların sorunlara ilişkin olanlarına değinmedikçe, ortak bir noktaya varamayacağımız anlaşılmaktadır.

Bu yazımızda bunlara değineceğiz. Sizin Enternasyonal İlişkiler Sekreterinden veya Merkez Komitesinden tavrın alınmasını istediğiniz noktalarda sizin anlayışınıza uygun tavırlar da çıkmıyacaktır. Çünkü, meselelere değişik tarzda bakıyoruz.

I. Örgütsel Sorunlar Üzerine:

Yurt Dışında hizipçi faaliyetlerin gelişmesi ve giderek bunların açık parti bölücülüğüne dönüşmesi seyri içinde, GDS ile TKP/ML arasındaki çelişmeler giderek keskinleşti. Bu çelişmeler önce "partiyi savunan yoldaşlarla aranızda" idi ve henüz resmi bir sığata sahip değildi; daha sonra aynı çelişmeler resmi temsil başladığından itibaren "parti ile aranızda" şekline dönüştü.

Bu çelişmelerin bunca sertleşmesinin temelinde bir iki el koyma eylemleri yatmaktadır. Siz bunları bir bahane olarak kullanmaktasınız. Esas sorun, sizin deyiminizle hizibin sizin "çizginize uyan bir dizi merkezi pozisyonu savunmakta" olmasıdır. Bu "merkezi pozisyon"lardan biri de örgütsel işleyiş kurallarına bakış açısidir. Gerek hizibin "Bolşevik Partizan"da yayınlandığı "TKP/ML MK'nin, Parti Üyelerine Ve Aday Üyelerine" mektubunuzda, gerek ikili görüşmemizde ve gerekse bu tavrın mektubunuzda, sizin şu görüşde

olduğunuz sonucu ortaya çıkıyor:

- 1- "YD BK"parti disiplinini ihlal etmemiştir, çünkü parti çizgisi eklektikti.
- 2- Yurtdışında parti sempatzanları hizipçi davranmıştır.
- 3- Merkez Komitesi, bunu "özünde meşru" göreerek aynı paralele dışmıştır.
- 4-"Yurtdışı Bölge Komitesi"(YD BK)nin baş kaldirması doğrudur.

Sizin bu iddianızın Yurtdışı hizibi (YDH) kadar, hatta (aşağıda belirteceğimiz gibi) bir noktada ondan daha da cürretlidir.

şimdi bu sorunları anlayabilmek için konuları tek tek ele alalım.

- a) ML Örgüt Disiplininin Temeli Demokratik Merkeziyetiliktir.

ML bir partinin örgütlenme ilkelerinden en genel ve temel olanı, demokrasi ile merkeziyetçilik karşıtlarının birliğidir.

Eğer bu çelişme doğru tarzda kavranıp doğru tarzda özölmezse, bir yandan küçük burjuva demokratizmine ve giderek parti içi anarşiye dönüşür, diğer yandan da bürokratlaşıp burjuvalaşan parti yöneticilerinin bürokratik merkeziyetiliğine ve giderek sosyal-faşist yönetime dışülür. Bu nedenle bu sorun hayati bir öneme haizdir, ilke sorunudur ve YDH, içine geldiği gibi, kâh anarşizme, kâh da darbeciliğe eğilerek bu meseleyi ele almaktadır. O, parti disiplinine ve Merkez Komitesine karşı küçük burjuva demokratizmini; altına karşı ise bürokratik merkeziyetçiliği savunmakta ve uygulamaktadır. Fakat şu anda parti önünde onun öne çıkan özelliği, içine geldiği için, küçük burjuva demokratizmidir.

- b) Merkeziyetçiliğin Anlamı Ve Önemi:

Merkeziyetçilik kendini iki tarzda ortaya koyar, bir yandan ideolojik siyasi alanda partinin en yüksek organının aldığı kararlar partinin tüm alt organlarını ve parti üyelerini bağlar. Partililer, alınan bu kararlara aynı görüşte olmasa-

lar dahi onları savunmak ve uygulamak zorundadırlar. Bu yapılmadığı takdirde "partinin irade ve eylem birliğini" sağlamak imkânsızdır. Yeni tip-te proletarya partisinin II. Enternasyonal partilerinden ayıran temel özelliklerden birisi "tek merkez ve tek disiplin"e sahip olması; yani, "hi-ziplerlerle bağdaşamaz" olmasıdır.

Partinin en yüksek organı hangisidir? Bu, demokratik temelde toplanan parti konferansları ve kongreleridir. Bu organlarda alınan kararlar (aynı organlar tarafından değiştirilmedikçe) tüm partiyi irade ve eylem birliği açısından bağlar. Bu ilke, Merkez Komitesi için de geçerlidir. MK, bir parti konferansının adına hareket eder ve özgürlük sınırları Parti kongresinde saptanmış parti çizgisiyle çizilmiş olan en yüksek yönetici organdır. Yani, her parti üyesi ve organı gibi MK-da parti kongrelerine tabidir. Bunun aksini düşünmek, II. Kongre kararlarına uymayı reddeden Martov'ların, Axelrod'ların yanına düşmektir.(1) Lenin'in tavrı ise her zaman kongre kararlarına uymak olmuştur. Hatta Lenin IV. Kongrede çoğunluğu sağlayan ve Merkez Komitesini ele geçiren Menşeviklerin IV. Kongre kararlarını çiğnemesi karşısında, Merkez Komitesi'ne değil, kongrenin kararlarına uymuş ve bu tavrının genel örgütlenme ilkeleri ile ilişkisini göstermiştir. (2)

TKP/ML'in parti çizgisini oluşturan en yüksek organ da hangisidir? Birincisi, 1972'de partiyi kuran ve Koordinasyon Komitesi'nin çizgisini ortaya koyan İbrahim KAYPAKKAYA'nın 5 Temel belgesidir. Bu çizgi, bir parti kongresi, konferansı toplanıncaya kadar resmi çizgi vazifesini görmek üzere ortaya konmuştu. 1974-76 arasında bu çizgiyi yürütmekle yükümlü olan yeni "Koordinasyon Komitesi (KK)" idi. Ne varki o parti konferansı yapmadan kendi başına parti çizgisini değiştirmeye kalkışınca tasfiyeciliğe düştü ve uzun ve zorlu bir mücadeleyle partiden atıldı. 1978'de I.Parti Konferansı toplandı. Beş temel belgeyi onayladı. Ve içinde gördüğü bazı hataları düzeltti. (I. Parti Konferansı'nda muğlak kararlar da alındı.) Düzelttilerek onaylanmış haliyle beş temel belge ve I.Konferansın bunun dışındaki kararları 1981 başı-

na kadar partinin resmi çizgisidir. II. Parti Konferansı, beş temel belgenin ilkelerini devam ettirdi. I. Konferans'ta muğlak ve oportünizme açık tarzda ortaya konan baş çelişmeyi düzeltti ve Gerilla Savaşı hakkındaki çelişkili ve "sol" eğilimli kararı düzeltip ayakları üzerine otturttu. II. K bunun dışında güncel ideolojik sorunlarla ve üç yıllık pratikle ilgili değerlendirmeler yaptı. 1981 Ocak'ından itibaren TKP/ML'in resmi çizgisi, II.P. Konferans'ında alınan kararlarla devam ettirilen çizgidir.

Sizin yanlış kavradığınız birinci nokta işte budur. Size göre TKP/ML'in çizgisini belirleyen sadece, I.PK. belgeleri değildir. Mesela AMLP ile ortak açıklamada resmi çizgidir. Bu tavrınız, yukarıda anlattığımız merkezîyetçiliğin ideolojik-siyasi alanda kavranmış ilkesine önemli ölçüde ters düştüğünü göstermektedir. Eğer siz bir PK belgesini herhangi bir belge seviyesine düşürürseniz sizinle bu konuda anlaşamayacağımız aştır.

Aslında siz de bunun farkındasınız ve bu nedenle "YD BK"nın disiplinsizliklerini haklı çikarmak yolundaki uğraşınız da pozisyonunuzu güçlendirebilmek için, bu "lapalis hakikat"ın yanında I.PK. kararlarının bazılarında belli zaafılar vardır. Ama sizin polemik konusu yaptığınız Mao Zedung değerlendirmesi konusunda I.PK. belgelerinde çelişme yoktur. Bunu yakında inceleyelim.

I.PK., herşeyden önce beş temel belgede konulan esas çizgiyi değiştirmeyeceği anlayışıyla toplandı ve kendisini de böyle tanımlamıştır. (3) Partinin beş temel belgesinde ise MZ'un, ML'in beş büyük ustasından biri olarak değerlendirildiği tartışmasız bir gerçektir. (4) Bunun dışında beş temel belgede "Mao Zedung Düşüncesi" terimi kullanılıyordu. Ama bu terimin içi Lin Biao'cu tarzda, çağın değiştiği anlamında kesinlikle doldurulmuyordu. Yani beş temel belgede bu sorun öze değil, biçime ilişkin bir sorun arz ediyordu.

I.PK. beş temel belgenin MZ değerlendirmesini konusundaki özünü olduğu gibi korudu. MZ'un ML'e, proleterya diktatörlüğü altında sınıf mücadelesi ve sosyalizmin inşası ve diyalektik materyalizm

alanlarında büyük katkılar yaptığını tespit etti'. (5) Ve "proleteryanın büyük önder ve öğretmenleri olarak" "Marks, Engels, Lenin, Stalin, Mao Zedung'un öğretilerini revizyonist, modern revizyonist ve her türden oportunist saldırıya karşı" korumayı, savunmayı ve uygulamayı TKP/ML'in amaçları arasına koydu. (6) Beş temel belgenin Mao Zedung yoldaş hakkındaki özü budur ve olduğu gibi korunmuştur. Bunun yanı sıra, İbrahim KAYPAKKAYA yoldaşın beş temel belgeyi yazdığı sırada "elde Kızıl Kitap Marksizm-Leninizm'e saldırısı" açığa çıkartılmamış olan Lin Biao'nun Mao Zedung'u değerlendirmemiz üzerindeki biçimsel etkisi I.K'da düzeltilmiştir. Sizin dayandığınız karar proleteryanın biçimsel öğretisine, onu yeni çağ temelinde geliştirenlerin adı verilmesi anlayışını ortaya koyan kavramdır. Bu nedenle Marks ve Lenin bir yana, Engels, Stalin ve Mao Zedung diğer yana ayrılmışlardır. Dikkat edilsin; burada sözkonusu edilen kıstas "Marksizm'in-Leninizm'in klasikleri" değildir; bilimi yeni çağ temelinde değiştiren büyük öğretmenlerdir. Kıstas ! İşte bu nedenle I. PK öncesinde kullanılan "Marksizm-Leninizm-MZ Düşüncesi" formülasyonundan "MZD" çıkartılmıştır. Alınan karar budur. Lütfen kelime üzerinde oynamayı bırakın ve meselenin özü ile uğraşın.

Bu konuda yürüttüğünüz muhakkeme, YDH ile tam bir çakışma içindedir; hatta ondan daha cürretkârdır.

Çünkü hizip zaman içinde şu tavırları gösterdi:

Önce, El Saller'de Mao Zedung'u klasikler arasında çıkartıldığı yolunda eleştirilince, çıkartmadığını, I.PK'daki açık ideolojik tartışma konusundaki gibi "Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Komintern geleneğinden" bahsettiğini söyledi. (7)

Kendisine somut olarak gösterilince de, "acelecilik" anlamında bir özeleştiriy yaptı. (8)

Çok geçmeden kendisini savunma imkânı bulduğu düşüncesi ile bu kez I.PK'nda yukarıda sizinle tartıştığımız karara sarılmaya kalkıştı. (9)

Yurtdışında da Mao Zedung'u savunmama konusundaki disiplinsizliğini örtmek için AMLP-TKP/ML Ortak Açıklama'sının ardına sığınmaya kalkıştı.

Merkezi çizgi budur dedi. (10)

Kısacası, YDH, parti içindeyken disiplin ihlali konusunda bir yılan eğrisi çizdi.

Siz ise, YDH'nden daha açık bir şekilde, a) I.PK belgelerini tek başına parti çizgisini temsil etmeyeceği dolayısıyla "disiplin ihlali" eleştirisinin temeli olmayacağını, b) I.PK'nın Mao Zedung konusunda çelişik kararlar aldığını ve bu nedenle de bağlayıcı olmayacağını söylüyorsunuz. Bu nedenle de daha cürretkârsınız.

Bu konuyla ilgili son olarak, "parti çizgisinde Mao Zedung hakkındaki eklettizm doğru olarak Ortak Açıklama'da çözülmüştür" tezine değinmek istiyoruz.

Birincisi, içerik olarak bu teziniz yanlıştır. Çünkü ne beş temel belgede ve ne de I.PK'nda bu konuda eklettizm yoktur. Bunu yukarda açıkladık.

İkincisi, varolmuş olsaydı bile bunun sözünü, Merkez Komitesi'nin tek başına (partiyi bu "eklettizm"den haberdar etmeden ve ona danışmadan) sonuca bağlaması kesinlikle değildir. Çünkü bu sorun ilkesel bir sorundur; demokrasi temelinde çözümezse parti içinde kaos yaratır. Bunun aksi tutum darbeciliktir. Ve siz bu tezinizle darbeci bir anlayış yaymaktasınız. Diğer bir deyişle, partinin ideolojik-siyasi disiplinini konusundaki demokratizm eğiliminiz hemen biraz sonra aynı kökten kaynaklanan darbecilik eğilimine düşmektedir.

Merkeziyetçiliğin ikinci yanı, örgütlenmedeki merkeziyetçiliktir. Genel olarak; Merkez Komitesi demokrasi temelinde seçilir. Ve ondan sonra altın örgütlenmesine (çeşitli somut koşulların gerektirdiği biçimde) şu yada bu oranda mücadele eder.

Bolşevik Partisi kurulduğundan 1905'e kadar yukardan aşağıya örgütlenmiştir. Bolşevik Parti Tarihin'de de Stalin, Stolipin gericiliği döneminde örgütlenmede merkeziyetçilik yanının ağır bastığını, ancak 1917 Şubat Devriminden sonradır ki, partinin legale çıkarak alttan üste doğru seçimlerle örgütlediğini anlatır. (11) Ağır illegale şartlarında parti demokratik olarak seçilen merkezin alt organları ataması temelinde ör-

gütleniyordu. Bu, Lenin'in belirttiği, partinin en ağır şartlarda bile örgütlemeye en demokratik yapıyı inşa etmeye çalışması ilkesi ile ters düşmez. Sadece bu ilkenin somut şartlara nasıl uygulandığını gösterir.

Bugün partimiz, Çarlık istihdatında da daha ağır koşullarda çalışıyor. Bu ortamda onun örgütlenmesinin merkeziyetçi olmamasını savunmak, açık olarak örgütsel siyasette Menşevizmdir. (12) YDH, yazılarında Merkez Komitesini tasfiyeci gösterebilmek için AR BK'inde onaylanmış bir BK olduğunu, AR'deki parti üyelerinin güvenini yansıttığını söylüyor. Siz ise daha ileri gidip, "demokratik bir şekilde seçilmiş olan ARBK yönetimi"nden (13) ve "partinin bir bölümünün demokratik yapısı"ndan (14) bahsediyorsunuz, ve bu "demokratik yapı"ya el uzatanların leninist parti örgütlenme ilkesinden nasibini almamış olduğunu söylüyorsunuz.

Ortaya çıkıyorki, örgütsel siyasetin bu önemli unsurunda da anlaşıyoruz. Siz, "demokratik yapı"dan sözediyorsunuz, biz ise "merkeziyetçi yapı"dan.

Partimizin örgütsel yapısını ortaya çıkartmadaki ML yöntemi şudur:

Demokratik temelde parti yönetici organları (yani PK'leri ve MK) seçilir ve bunlar partiyi yukarıdan aşağıya doğru örgütler. Bu örgütlenme sırasında parti üyelerine (raporlar, tavsiye seçimleri vb.) çeşitli yöntemlerle danışılır. Fakat örgütlemeye esas olan merkeziyetçiliktir.

AR BK atanmış bir organdı. 1980'de yapılan Bölge Konferansında onaylanmıştı. Ama merkezi olarak bu tasdik edilmemişti. Bunu yapacak organ II. Merkez Komitesidir. II. MK AR'yi BK statüsünde çıkarttı. Ve YDB'ye yeni atama yaptı. Bu, hizipsel faaliyet hakkında hiç birşey bilmezken aldığı bir karardır.

İkincisi, YD'da ARBK'den bazı kişilerin hizipçilik yaptığı ve kitle önünde bunun ispatlandığı buna rağmen ARBK'nin hizipçilere arka çıktığı üstü örtülemez bir gerçektir. Bu nedenle MK-SB parti birliğini korumak için baş kaldıran tabanın özünde haklı olduğunu, muhtemel hataların bu özü

karartmaması gerektiğini belirtti.

Üçüncüsü, örgütsel sorun ortaya çıkınca MK-Siyasi Büro ARBK'ni görevden aldı ve bunu da mektubunda gerekçelendirdi.

Şimdi gerçekler bunlarken, sizin "demokratik seçim"den ve "demokratik yapı"dan bahsetmeniz Merkezîyetçiliğe karşı çıkmaktan başka bir anlama gelebilir mi?

Bu anlamda, Leninist işleyiş kurallarını ayaklar altına alan, AR'de P.nin birliğini savunan ve hizipçiliğe karşı koyan yoldaşlar ve bunun özünü onaylayan MK'midir; yoksa "ayıbını incir yaprağı ile örter" misali kitleye yalancı demeye kadar varan yalan ve demogojilerle hizipçiliğini saklamaya çalışan YDH ve onu teorik ve pratik olarak destekleyen GDS mi? Niçin düzenlediğimiz ve YDH'nin hizipçiliğini ve bölücülüğünü kitlelere gösterdiğimiz beş ayrılık toplantısının bir tanesine bile gelmediniz ve gerçekleri etraflıca karşılıklı eşit tartışma içinde dinlemediniz?

c) Demokrasi, Merkezîyetçiliğin Düzelticisi Ve Güçlendiricisi Olarak Ele Alınırsa Parti İçi Proleter Demokrasi Olur

Merkezîyetçilik, ancak demokrasi temelinde yükselirse düzgün ve güçlü olur; aksi taktirde Stalin'in dediği gibi, yöneticileri bürokratlaştırır ve darbeci hale getirir. Ve diğer yandan aşırı demokrasisini, menşeviklerin, Troçki'lerin, Zinovyev'lerin ve Buharin'lerin talebi olmuştur daima.

Demokrasi konusunda bugün YDH anarşizmi savunmaktadır. Onun anlayışına göre parti içinde çizgisel ayrılıklar mutlaka kitle önünde tartışılmalıdır ve bu vazgeçilmez bir ilkedir. Bu nedenle de, hem parti içinde kalmayı hem de II.Konferans kararlarını kitle önünde tartışmayı planlamıştı. Eğer II.MK sorunların kitle önünde tartışılmasına karşı çıkarsa parti içinde kalmama kararındaydı.

Sizin yazılarınızda, YDH ile, "parti içindeki ilkesel konulardaki tartışma"nın "kamuoyna yansıtılması" konusunda aynı görüşü paylaştığınız anlaşılıyor. Ve II. MK'ni bu ilkeyi çiğnemekle e-

leştiriyorsunuz.

Burada iki çizgi mücadelesinin yürütülmesine ilişkin sorunlarla parti disiplinine ilişkin sorunlar iç içe geçmiş olarak durmaktadır. Onun için bunların mümkün olduğunca netleştirerek cevap vereceğiz.

Birinci sorun, parti içi tartışmanın yürütülüş metodu üzerinedir. Burada komünist parti tarihlerini incelemek önemlidir. Bu incelemede dikkat edilecek nokta "yeni tipte proletarya partisi" tarihinin tecrübeleri ile, ondan önceki genel II. Enternasyonal partileri tipinin tecrübelerini birbirine karıştırmamaktır. Bu ilkesel bir ayırımdır.

1912'den önce RSDİP içinde iki çizgiyi barındıran ve buna göre de iki merkez barındıran bir partiydi. Bu dönemin tecrübelerini belirleyen şey bu gerçek durumdur. Bunu dikkate almayanlar, eski tip sosyal demokrat partilerin zaafalarını, emperyalizm ve proleter devrimleri çağının yeni tipteki partisine bulaştırmaya kalkışan idealistlerdir. Mesela, YDH bugün bir KP'nin içinde "iki çizgi, iki merkez" olabileceğini iddia etmekle böyle katıksız bir idealist davranışın içine girmiştir.

Aynı şekilde, 1912 öncesinin RSDİP içindeki çizgi mücadelesi hakkında Lenin'in somut önerilerini olduğu gibi almak, yöntemde idealizme düşmektir. Çünkü bazı yerlerde Lenin, iki merkezli bir parti içinde yürütülen iki çizgi mücadelesinin yöntemlerinden bahsetmektedir.

RSDİP tarihinde, Menşevikler ve onun soydaşları ile olan çizgi mücadelesi tamamen kitleler önünde yürütüldü. Bu tamamen zorunluymdu. Çünkü iki merkez ve bunların ayrı ayrı yayın organları vardı. Proleter demokrasi ve disiplin esas olarak bolşevik kanadın kendi içinde geçerliydi. Bu dönemde bir kongre ile kararlar üzerine tartışmanın siyasi mücadele şeklinde süre gitmesi de olağandı çünkü bunu engelleyebilecek tek merkez yoktu.

1912 Prag Konferansı ile "irade ve eylem birliği"ne dayanan, tek merkezli parti yaratıldı. Bolşevik partisinin içinde bundan sonra da keskin

çizgi mücadeleleri yürütüldü; çünkü Lenin ve Stalin'in belirttiği gibi toplumda sınıflar ve sınıf mücadeleleri oldukça bunlar KP'ne çizgi mücadeleleri şeklinde yansıyacaktır.

Bu çizgi mücadelelerinden Lenin ve Stalin önemli sonuçlar çıkarttılar.

Bunlardan birisi 1920'deki 10. Parti Kongresidir. Burada Lenin, açık bir şekilde parti içinde muhalefetlerin örgütlenmesine izin verilmemesi gerektiğini ortaya koydu; çünkü muhalefet demek siyasi platform etrafında gruplaşma ve kaçınılmaz olarak bunun örgütsel yansımasını (zamanla) hizipte bulması demektir. Bu ise, partinin irade ve eylem birliğini bozuyordu ve buna izin verilmezdi.

Lenin bu kongrede, "teorik tartışma" ile "parti içinde siyasi mücadele" arasında önemli bir ayırım yaptı. (15) Bundan amacı, kongrede mahkûm edilen çizgilerin parti içinde siyasi mücadele yürütmesini engellemektir. Teorik tartışmaya izin verilebilirdi ama buna izin verilmezdi. Hatta, Lenin bir parti biriminde Ekonomi Yüksek Konseyinin 10. Kongre doğrultusundaki kararlarını eleştiren muhalif Sliapnikov'un ihracını bile istedi. (16)

10. Kongreden önce muhalif çizgilerin platformlarına merkezi tartışma organında yer verilerek 250 bin adet basılıp yayıldı. (O dönemde partinin üye sayısı yarım milyonun üstündeydi!) Kongrede de anarko-sendikalist sapmaya, görüşlerini muhafaza etme hakkı (istisnai bir durum olarak) tanındı ama kesinlikle bunların parti içinde dahi siyasi propagandasını yapmamak şartıyla!

Bu kongrede Lenin, pratik mücadele yürüten bir partiyi sık sık tartışmaya sokma şeklindeki anarşist eğilime dikkat çekerek "parti, bir tartışma kurumu değildir" şiarını attı.

1 Kasım 1926'da toplanan 15. Konferansta Stalin, partinin eylemini sabote eden troçkici tartışma düşkünlüğü karşısında, tartışmaların ne zaman ve nasıl yürütüleceğine dair özel tüzük hükümlerini partiye sunmak zorunda kaldı. (17) Buna göre parti içindeki teorik tartışmayı ve kendi birimlerinde parti çizgisinin uygulanışındaki

hatalar hakkında özgür eleştiriyi her zaman yürütebilecekleri halde, özel tartışma özel şartlar altında MK'nin kararıyla açılabilirdi. Olağan tartışma dönemi ise (K)'lerden önce açılıyordu.

Bolşevik Partisinde, bir dizi çizgi çıkmıştır; bu doğaldır; bunların bazısı sapma, bazısı ideolojik akım seviyesinde olmuşlardır. Bolşevik Partisi genel olarak bunlara (K) öncelerinde geniş tartışma özgürlüğü vermiş; fakat K'lerden sonra muhalif çizgi savunucularının parti içinde kalması, parti disiplinine kesin kes uymaları ve (genellikle) özeleştiri yapmaları temelinde olmuştur.

Bolşevik Parti'nin iki çizgi mücadelesine ilişkin geleneği, ÇKP içinde de devam ettirilmiştir. Orada iki çizgi mücadelesinde kitle çizgisi çok daha etkin bir şekilde uygulanabilmiştir. Tartışmaların en geniş kitleyi kapsamasına özen gösterilmiştir. Ve ÇKP'nin bunu yapma imkânı da vardı. Çünkü iktidar partisiydi. Fakat buna rağmen, karar alınmış konularda parti disiplini sım sıkı bağlayıcı idi ve oportünizme düşenler ancak özeleştiri yaparak parti içinde kalmışlardır.

Bu anlattıklarımızdan çıkacak birinci sonuç şudur:

İki çizgi mücadelesinde, parti üyelerin ve sınıf kitlelerinin düşman çizgiyi tanımalarını sağlamak çok önemlidir. Bu nedenle tartışma asla partinin üst kesiminde kapanıp kalmamalı, ve mümkün olduğunca geniş çevreye yayılmalıdır. Burada sınırlamalar kuşkusuz vardır; bunu belirleyecek olan sınıf savaşımının ağırlığı ve partinin siyasi tartışmayı yürütmedeki kapasitesidir.

I. MK önceleri tartışmayı sadece parti içinde kısıtlama eğilimindeydi ve sonra o bunu düzeltti; tartışma, disiplinimizi tanıyan sempatanlar kitlesine de açıldı.

Faşizmin azgın saldırıları ve partimizin kısıtlı kadroları açısından meseleyi ele aldığımızda biz de bu sınırı bugün için doğru buluyoruz. "Kitlelere açık ideolojik mücadele"de bugün için çizdiğimiz sınır budur, ve bu doğrudur. "Açık ideolojik mücadele"yi bir doğma, bir kalıp gibi

görmek yanlıştır. Herşey aşırı uca gittiğinde karşıtına dönüşür. Demokrasi meselesinde de bu böyledir. Bu konudaki aşırılık proleter demokrasiyi küçük burjuva demokratizmine dönüştürür. Sorun demokrasinin partinin merkezizyetçiliğine hizmet etmesi ve aynı zamanda partinin devrime önderlik etmesine hizmet etmesidir. Bunun dışına çıkan proleter demokrasi değildir. YDH'nin ve sizin öneriniz bugünkü ortamınızda partinin uzak çevreyle ilişkisini güçlendirmez; sadece onların demoralize olmasına hizmet eder. Bu öneri, illegalite ve kadro kısıtlılığı şartlarında partinin bir bölümünün kitleyi bir türlü eğitmesine, diğer bir bölümünün ise başka türlü eğitmesine yol açar. Bütün bunlar partinin birliğini ve kitleler üzerindeki otoritesini sarsar.

Bu anlattıklarımızdan çıkaracağımız ikinci sonuç şudur: Tartışılan konularda partinin iradesi belirlendi mi, partinin irade ve eylem birliği esastır. Bu konular üzerine artık parti içindeki siyasi propaganda yapılmaz, yapılmamalıdır. Aksi taktirde çoğunluğun çizgisinin uygulanması ve devrime önderlik edilmesi imkânsızdır.

YDH ise Konferans kararlarını kitle önünde tartışmayı ilke olarak getirmektiydi; bu olmazsa ben yokum, demektiydi.

1920'de 10. Kongrede yenilgiye uğrıyan "İşçi Muhalefeti" platformu "hiç bir taviz vermemek"ten, "partinin çizgisini düzeltmek ve "onu kurtarmak"tan bahsediyordu. Lenin'in cevabı ise basitti: "Pekâla, eğer kalmanıza izin verilirse yapın bakalım!" (18) Örgütsel disipline uymayanların, bunu reddedenlerin örgüt çatısı altında kalmıyacakları açıktır. 10. Kongre leninist parti öğretisinin bu ilkesine berraklık kazandırmıştır.

Bu ilke karşısında YDH'nin isteğinin tek bir anlamı vardır; o da anarşi yaratmak, partiyi felce uğratmak ve kendi çizgilerini partide hakim kılan dek buna devam etmek. YDH, partinin geçmişteki ve bugünkü çizgisini anti-ML gördüğünden; bu çizgiyi ideolojik-siyasi ve örgütsel olarak tasfiye etmek için elinden ne gelirse yapacaktır. Bugün bunu açık olarak da söylemektedirler. Siz savunduğunuz görüşlerle buna dayanak vermektesiniz.

II. Parti Konferansı, YD çizgisi karşısında, onunla tartışmayı tümüyle kapatmadı, bastırmadı. II. Parti Konferansının gündeminde olmayan konularda tartışmanın devam edeceğini açıkladı. Fakat parti çizgisini de savunmasını ve uygulamasını istedi. Bu talep leninisttir ve tüzük gereğidir. Örgüt içinde kalan, örgütün disiplinine uymak zorundadır. Fakat YD çizgisi, küçük burjuva aydınlarının bireyciliğine yaraşır bir şekilde, kollektifin disiplinine tahammül edemedi.

YDH, 'hem bizim çizgimiz revizyonist-troçkist ilan edilecek, hem de bizim susmamız istenecek, bu nerede görülmüştür?' demektedir.

1929'da Buharin'ci sağ sapma, MK içinde Stalin tarafından mahkûm edilip hiç bir şart altında kitlelere ve partiye kendi çizgilerinin propagandasını yapmayacakları ve partinin çizgisinin propagandasını yapacakları kararı alındığında, kendilerinin sessiz kalmaya zorlanarak "medeni şekilde idam edildik"lerini ileri sürmüşlerdi. Stalin ise onlara, "Onları sessiz kalmaya kim zorluyor?", "sağ sapmaya (yani bizzat Buharinin kendi çizgisine) ve onunla uzlaşmaya karşı bir kavganın içine niye girmiyorlar?" "herşeye rağmen bu onların görevidir" cevabını vermiştir. (19)

II. Parti Konferansı, YD çizgisini revizyonist-troçkist ilan etti ve bunun temellerini de koydu. Maleşef henüz bu broşür yurtdışında yayınlanamamıştır. Bu konuda faşizm şartlarının getirdiği aksaklıklar ortaya çıkmıştır. Bunu anlayışla karşılamalısınız. Fakat YD çizgisinin revizyonist-troçkist kırması temelini görmek ML'ler için onca zor olmasa gerektir. Çünkü, YD çizgisi, parti çizgimizle her temel noktada ters düşmektedir. YD'nin savunduğu görüşler hiçte yeni görüşler değildir. Bu görüşlerin bir kısmı bizzat İbrahim KAYPAKKAYA'nın revizyonist-troçkist kırması olarak nitelediği görüşlerdir. Bir diğer kısmı da partimizin dokuz senelik tarihinde mücadele ettiği oportunist görüşlerdir. Ve eski bir kavga yeniden cenlandırılmaktadır.

Siz YD çizgisiyle; Mao Zedung değerlendirmesi konusunda, onun ML'e yaptığı katkıların reddedilmesi ve tam tersine bunlara ilkesel revizyonist hatalar denmesi noktasında ve Kruşçev-modern reviz-

yonizmi ile mücadelenin ince oyunlarla reddedilmesi noktasında berrak bir şekilde hem fikirsiniz. Bu konular ilkesel konulardır, ve temeli ideolojiktir. Tartışmalarımız sırasında diğer noktalar da da eş düşüp düşmediğiniz berraklaşacaktır.

Bu nedenle sizin, YD çizgisini revizyonist-troçkist kırması ideolojik tespinin kökenine tepki duymanız anlaşılabilir bir şeydir. Bizim için anlaşılmaz olan, sizin bu çizgiyi TKP/ML'in resmi çizgisi gibi gösterme girişiminizdir. Bunda o kadar ileri varıyorsunuzuzki, görüşmemizde enternasyonal ilişkiler sekreterine "TKP/ML-MK temsilcisinin sanki TKP/ML çizgisinde her zaman tam açık bir şekilde Mao Zedung'u beşinci usta olarak değerlendirdiği şeklindeki tanımlaması bize tamamiyle yanlış görünüyor" diyerek parti çizgimizi bizim için yorumluveriyorsunuz. Aynı fikir şu önerinizde de görülüyor: "şimdi önümüzde bir problem vardır; çünkü düşüncemize göre II. Parti Konferansı TKP/ML ile ilişkilerimizi ele aldığımız dönemdeki parti çizgisine karşı bir dönüş kaydetmiştir". Yani, sizinle ilişkilerimizi ele aldığımız yıldaki parti çizgisiyle bugünkü parti çizgisi terstir!

Yoldaşlar, bu nasıl mümkün olabiliyor? Böylesi- ne vahim bir iddiadan bulunmadan önce iyice düşünmek ve aynı zamanda bunu ispatlamak gerekmez mi? II. Parti Konferansını böyle mahküm etmeniz ne anlama gelmektedir?

Partimizle ilişkiyi YDBK üzerinden kurdunuz. Bu organ size partinin beş temel belgesini ve bunu devam ettiren Parti I. Konferans belgelerini verdi. Partimizin çizgisi elinizdeydi. Siz bunları incelediniz; ve YDBK ile uzunca bir süredir yakın ilişkide olduğunuz için hakkımızda bilginiz de vardı. Bu temelde parti çizgisini ML gördüğünüzü, partimizi ML gördüğünüzü ilan ettiniz.

Şimdi de aynı ideolojik-siyasi-örgütsel çizgi yürürlüktedir. Ve bundan sapanlar mahküm edilmiştir.

Nasıl oluyorda siz, bugün II. Parti Konferansının partinin İbrahim KAYPAKKAYA tarafından titizlikle ortaya konan ideolojik-siyasi-örgütsel hatına ve bunu devam ettiren Parti I. Konferansına

çizgisel olarak ters düştüğünü söyleyebiliyorsunuz?

Bu ancak sizin, I. Konferans ile II. Konferans arasında parti çizgisinin ihlallerini parti çizgisi olarak görmemizle; YD çizgisini parti çizgisinin yerine koymamızla açıklanabilir.

d) Partinin İrade Ve Eylem Birliğini Korumak Her Parti Uyesinin Görevidir

Yukarda gösterdiğimiz gibi, proletarya partisinde vazgeçilmez ilke, partinin irade ve eylem birliğinin korunmasıdır. Bu husus, parti içindeki bir tartışma iki çizgi mücadelesi seviyesinde ise çok daha büyük önem kazanır ve parti üyelerinin böyle durumlarda daha uyanık olmaları gerekir.

Geçmiş dönemde partimizin her bölümü bu konuda gerektiği gibi uyanık ve titiz davranmadı.

En sorumlu organ olan I. Merkez Komitesi ikinci çizgi kendi içinde çıkıp geliştiği ve 1980 baharından itibaren kendisinin ayrı bir çizgi olduğunu ilan ettiği halde, bu çizgiyi çizgi olarak adlandırmadı. Bunun nedenleri, I. MK'nin bu çizginin etkisi altında kalması idi. I. MK parti içinde yapılan çeşitli uyarılar neticesinde disiplin gereği olarak parti çizgisini uygulamada görülen ihlallerin bir kısmını düzeltti ve parti çizgisini ideolojik alanda savunmada bazı ileri adımlar da attı. Ama bunlar kesinlikle yetersizdir. Ve partiyi bu ikinci çizgiye karşı silahlandırıp eğitmedi.

Bu ortamda ikinci çizgiye karşı yürütülen mücadele cılız kaldı. Tavrı mektubunuzda "Merkez Komitesinin AR-BK'nın belgelerine bugüne kadar tek bir sistematik eleştiri getirmediğini" söylüyorsunuz. Eğer burada kastınız I. MK ise, bu tespitiniz doğrudur, ve bunun temeli yukarıda açıkladığımız gibidir. II. Merkez Komitesini kastediyorsanız, haksızlık ediyorsunuz. Çünkü birincisi, II. MK "II. PK raporu"nda bu çizginin ana hatını ortaya koymakta ve bunun neden revizyonizm-Troçkizm kırması olduğunu açıklamaktadır. İkincisi, YD'da örgütsel sorun hemen II. Konferansın ardından patlak vermiştir. Ve II. Merkez Komitesi, YD çizgisine karşı mücadeleyi ilerletmeden YDH örgütsel ayrılığı

gündeme getirmiştir.

Diger yandan, YD teşkilatında yer alan partililer ve ileri sempatizanlar uzunca bir süredir, tartışma ortamının olağanüstü uzunluğundan yararlanarak YD BK tarafından kendi çizgisi doğrultusunda adım adım eğitilmişlerdi. Onların bakış açıları, yurtdışı çizgisinin meselelere dogmatik ve metafizik bakış açısıyla bulandırılmıştı. Bu ortamda bu yoldaşlar, bırakalım çizgiyi çizgi olarak adlandırmayı, parti disiplininin ihlalini bile sistematik bir şekilde eleştirememişlerdir. Sınıf çizgisini hala koruyabilen yoldaşlar eleştirilerini sözlü ve daha ziyade, gittikçe bürokratlaşan ve kitleden kopan çalışma tarzına getirmişlerdir. Bu yoldaşlar 1980 yaz ortasından itibaren (özellikle örgütsel alanda yapılan ARB Konferansı ile birlikte) estirilen ayrılık rüzgârları ile daha da ayrıışmışlardır.

YD çizgisini savunanlar hizipçi faaliyete giriştiklerinde durum buydu.

Parti çizgisine ve parti birliğine sadık yoldaşlar II. Parti Konferansına karşı girişilen hizipçi faaliyeti görünce buna karşı koydular. Yoldaşların tümüyle aydıran şey esas olarak partinin örgütsel varlığına yöneltilen saldırıdır.

Sizin göremediğiniz, YD çizgisinin hizipçiliği, partinin birliğine yönelttiği saldırılardır. Tabiki bunu göremeyince, partiyi savunan yoldaşların eskiden doğru dürüst bir ideolojik mücadele yürütmemişken açık hizipçiliğe fırsat tanımasını da anlayamamakta; bunu "tasfiyeci ve provokatif" olarak görmekte, 'örgütsel tedbiri ideolojik mücadelenin önüne koymak' olarak eleştirmektesiniz. Leninist işlerliğin hüküm sürdüğü TKP/ML'de parti disiplininin ve parti birliğinin çok büyük bir önemi vardır. Ve partililer ve yakın çevresi bu bilinçle silahlanmışlardır. Her partilinin en başta gelen bir görevi partinin irade ve eylem birliğini gözbebeği gibi korumaktır. (20) Bir çizginin gelişmesini tespit edemeyen bir sempatizan bile, açığa çıkan parti birliğini yıkma faaliyeti kolayca görebilir. Ve eğer hala benliğinde parti ruhunu taşıyorsa, mutlaka buna kar-

şı çıkacaktır. Eğer bu nokta sizin için anlaşıl-
mazlık taşıyorsa açıktır ki o zaman sorun oldukça
derindir; ya partinin marksist-leninist olduğun-
dan kuşkulusunuz; yada parti birliği konusunda
yeterince uyanık değilsiniz.

Siz tavır mektubunuzda, Merkez Komitesini de
örgütsel tedbir öne almakla eleştiriyor, bunun ML'e
ters düştüğünü ve hatta Mao Zedung'un anlayışına da
ters düştüğünü belirtiyorsunuz.

Biz bu eleştiriyi geri çeviriyoruz.

Bu eleştirinizin gerekçelerinden birini biraz
yukarda cevapladık. Kısacası, II.Parti Konferansı
ve onun seçtiği II.MK, YD çizgisiyle mücadelede
elden geldiğinde örgütsel tedbirleri uzak tutmuş-
lardır. Ama ne varki, K'ta yenilgiye tahammül ede-
meyen YD çizgisi örgütsel mücadeleyi öne çıkarttı
ve partinin birliğine saldırdı. Bu durumda II.MK'-
sinin, parti birliğini korumak için harekete geçme-
si kaçınılmazdı ve o bunu yaptı.

Diğer gerekçenizde ise, II.MK'nin sizin eleştiri-
nize cevap vermediğini getiriyorsunuz.

Öncelikle şunu size birkez daha açıklamak ih-
tiyacını hisediyoruz.

Partimiz uzun bir iki çizgi mücadelesinden geç-
ti. Bu dönemin son bir yılında parti I.Merkez Ko-
mitesinin elinde sınıf mücadelesine önderlik bir
yana dursun, ondan iyice uzaklaştı, kitlelerden
koptu. Partimizin Demokratik Halk Devrimi ile il-
gili çizgisi iyice uygulanmaz hale geldi. Halk
kitleleri sivil faşistlerle ve kolluk kuvvetleri
ile açık çatışmalara girerken I.Merkez Komitesi
"içe dönük mücadele"yi ve "mücadelenin barışçıl
biçimleri"ni esas almaya devam etti. Kitlelerin
ve parti tabanının özellikle sorumlu organ olan
I.Merkez Komitesine güveni kalmadı. Diğer yandan,
I.Merkez Komitesinin partinin ideolojik hattını
tutarlılıkla savunmaması ve partilileri ve yakın
çevresini, Marksizm-Leninizm'e dıştan ve içten ge-
len saldırılar karşısında eğitip silahlandırmama-
sı, onun itibarını tümden kaybetmesinin diğer bir
nedenidir.

Bu esaslı iki nedenin yanında daha bir dizi neden de vardır. Fakat bu ikisini belirtmek yeterlidir. Merkez Komitesinin parti üzerinde manevi otoritesini yitirmesi, 9. Oturumun kararlarının parti içinde incelenmesi ile tamamlandı. Lenin'in dediği gibi, ideolojik-siyasi otoriteye dayanmayan bir merkezi disiplin bolşevik disiplin olamaz. Nitekim I.Merkez Komitesinin, uzun zamandan beri sallantılı olan manevi otoritesinin tümüyle eriyip gitmesiyle parti içinde keskin bir önderlik ve disiplin boşluğu doğdu. Aynı zamanda, kendi içindeki iki çizgi mücadelesi ve parti üzerinde manevi otoriteyi kaybettiğinin bilinci, I.Merkez Komitesinin bundan (Haziran 1980) sonra, son derece keskinleşen sınıf mücadelesinde partiye hiç bir önderlik götürememesine yol açtı. Mesela, askeri darbenin geleceği Merkez Komitesinin 11.Oturumunda siyasi olarak tespit edildiği halde, buna karşı partiyi ve halkı uyaran, mevzilendiren ve harekete geçiren tek bir siyasi-örgütsel karar alınmadı.

Parti, 12 Eylül darbesine böylesine merkezi önderlikten yoksun, demoralize, kitleden kopmuş olarak girdi. Parti örgütünün I.MK'nin önderliği altında tespit edilen fakat bir türlü giderilmeyen ideolojik ve örgütsel zaafalarda bu bunalımlı durumu iyice keskinleştiren bir faktördü.

Bu durumda partinin karşı-devrimden ağır darbeler yemesi kaçınılmazdı ve tam da bu oldu. Bir çok değerli yoldaşımız engellemeye uğradı. Parti II. Konferansına kadar partinin ileri kadrolarının başmeselesi, örgüt yapımızın saldırı karşısında korunması ve yeniden örgütlenmesi olmak zorunda kaldı.

Parti II.Konferansı bu ortamda yapıldı. Ve bu, belirli riskler göze alınarak yapıldı. Bu zorunluymdu çünkü, parti önderliksiz kalmıştı. Ve derin bir bunalım içinde sarsılıyordu. Eğer derhal önderlik sorunu çözülüp parti çizgisinin adım adım tasfiyesi girişimleri önlenemezse, partinin, karşı-devrimin silahlı saldırıları ve ML düşmanlarının dıştan ve içten saldırıları karşısında dağılmaya ve bölünmeye mahkûm olduğu açıktı. Bunu sadece sıcak yuvalarında oturup uzaktan gazel okuyanlar görememekte ve parti II.Konferansının yapılma-

masını istemektedirler.

Parti II.Konferansından sonra II. Merkez Komitesi, çok ağır görevlerle karşı karşıyadır. Bunların en acil olanı siyasi durumun doğru tespitine göre gerekli taktikleri saptamak ve parti örgütüne ideolojik ve örgütsel olarak çekidüzen vererek bu görevlere sevk etmektir.

II.Merkez Komitesinin 1. Oturumu, bu meseleyi ele aldı ve şundan emin olunuzki, bu mesele öyle kolay, öyle kâğıt üzerinde haledilebilecek bir mesele değildir. Partimizin kadro gücünden kayıplar verdiği bu ortamda sorun daha da ağırlaşmıştır. (Eğer gerekiyorsa, yabancısı olduğunuz bu durumu kavriyabilmeniz için sözlü açıklamalar yapılabilir.)

Evet, II.Merkez Komitesi, 1. Oturumunda sizin eleştirinizi ele almadı. (Ayrıca şunu da belirtelim, bu eleştiriler ilk kez Parti II. Konferansında elimize geçti.) Bu konuyu hazırlaması görevini daha bir dizi acil görevin yanısıra, Siyasi Büro'ya verdi.

O zaman henüz yurtdışında çıkan bunalımdan habermiz yoktu; ve sizinle konuşulduğunda bize yönelttiğiniz eleştirilere ancak geçiktirmeli olarak cevap verebileceğimiz gerçeğini anlayışla karşılayacağınızı düşünüyorduk.

Fakat siz gerçekten parti önderliğinin içinde bulunduğu zor durumu taktir edemediğiniz ve aynı zamanda YD hizibine ideolojik-siyasi olarak daha yakın durduğunuz için bu noktada bizi sıkıştırmaktasınız. Biz aramızdaki derin ideolojik ayrılıkların farkındaydık ve bunlarla mücadelenin, YD çizgisiyle mücadeleye olan yakın bağına da görmekteydik. Bu sorunu ancak 2. Oturumuzda ele alabileceğimizi düşünüyorduk. Ama, YD çizgisinin hemen Konferans ertesinde hizipciliğe başlayacağını ve bunun, sizinle aramızda olan çelişmeleri de keskinleştireceğini bilemezdik.

Birde MK temsilcisinin durumu üzerine bir iki söz söylemek gerekiyor.

Bu yoldaş, sizinle "ortak çalışma yapmak üzere yollan"mamıştır, bu onun görevlerinden sadece bir tanesidir. Ve onun görevleri YDH'nin çıkışı ve

partiyeye azgınca saldırısıyla çok daha ağırlaşmıştır. Bugün yurtdışında kısa vadede ön planda duran görev YDH ile örgütsel ve ideolojik-siyasi olarak hesaplaşmak ve örgütsel yapıyı toparlamak olmak zordur, çünkü YDH, bölünmeyle partiyeye verdiği büyük zararın yanısıra yaptığı Konferansın kararlarında açıkladığı gibi, karşı-devrimle mücadeleyi bir yana itip partiyeye mücadeleyi kendisine esas görev ilan etmiştir. Biz kısa vadede bu görevi ön planda ele almakla birlikte, aynı zamanda faşizmin 12 Eylül cuntasını teşhir için, enternasyonal alanda üzerimize düşen görevleri yerine getirmek için ve yurtdışındaki parti çevresinin ideolojik-siyasi ve örgütsel açıdan parti çizgisiyle eğitimi içinde zaman ayırıyoruz.

Şimdi durum böyleyken, sizin II.MK'ne yönelttiğiniz; örgütsel mücadeleyi ideolojik mücadelenin önüne alarak "Marksizm-Leninizm'le ve bilhassa Mao Zedung'un parti içi mücadelede tavırlarıyla, ilkesel olarak çelişmek" eleştirisi nasıl haklı olabilir? Biz bu eleştirinizde gerçek durumu görmezden geçerek subjektivizme düştüğünüzü düşünüyoruz.

II- GDS'in "Yeni Merkez Komitesine, Bütün Üyelerine Ve Aday Üyelerine" Yönelttiği 21.3.81 Tarihli Mektubu Üzerine On Tavır

Sizinle 25.4.1981'de görüşme yapıldığında bu mektubun varlığından resmen haberdar edildik. (Bu mektubu, toplantıdan iki üç gün önce gayri resmi kanallardan elimize geçen iç yayın organınızda görmüş, ancak tercümesini elde edememiştik) Aynı toplantıda bize verilmiş olan GDS 21'i sonradan incelediğimizde bu mektubun kamuoyuna açılmış olduğunu gördük. Ve bu mektup Mayıs başında "Bolşevik Partizan"da da yayınlandı. Bu mektuba toplantıda özel bir tavır takınmadık. Çünkü; birincisi mektubun kendisini okumadık sadece anahatıyla bize temsilciniz tarafından özetlendi. Ve bu özeti tonu ile mektubun tonu birbirinden farklı idi; ikincisi, biz toplantıda bunun bir iç mektup olarak yayınlandığı kanısındaydık.

Bu mektubun kamuoyunda böyle yayınlanması önemli ek sorunlar doğurmuş, kardeşlik ilişkimizi iyice anormalleştirmiştir.

Bu açık mektubunuza nihai ve kapsamlı tavrı emternasyonal ilişkiler sekreteri olarak benim tavır takınma yetkim yoktur. Bunu MK yapacaktır. Ancak bu mektubun bu içerikte olması ve kamuoyuna açıklanması, bir ön tavır takınmamızı zorunlu kılmaktadır.

Birincisi; bu mektup yukardaki maddelerde eleştirdiğiniz örgütsel işleyiş hakkındaki sakat bakış açınızı yansıtmaktadır.

İkincisi; mektup, parti II.Konferansı hakkında tek taraflı ve YD çizgisinin subjektivizmi çerçevesinde verilmiş bilgilere dayanmaktadır. Mesela, Parti II.Konferansında I.MK'nin hakkında bir karar alınmadığı yalandır. Bu karar alındığı sırada size bilgi veren eski enternasyonal ilişkiler sekreteri kendisi şahsen konferansta yoktu; diğer YD delegeleri (ki hizipçiliği ilk başlatan unsurlar somut olarak bunlardır) mevcuttu. Mesela, YD'nın hiç "hiç fiili denetim" görmediği doğrudur. Yurtdışı örgütü Merkez Komitesi içinde bir yoldaş (şimdi hizibin başını çekmektedir) yoluyla temsil ediliyordu ve parti teşkilatının bu bölümü PDA'dan ayrılıktan bu yanaki ya pasını muhafaza ederek gelmişti. 1978'den sonra da denetim, yazılı ve sözlü raporlar üzerinde olmuştu. Fiili bir denetim olmamıştır. Fiili denetim Merkez Komitesinin içindeki örgütlenme sekreterinin (ve MK içinde görevlendirilen bir komisyon) bizzat fiilen yürüttüğü denetimdir. Türkiye'deki her bölge hatta ABK'lerinin çoğu ve bazı İl Komiteleri o dönemde fiili denetim görmüştü. 7. Toplantıdan sonra MK'nin bölgelere (T.deki bölgelere!) yerleşmesi (yani örgütsel yapısı içinde de aktif yer alması) ile bu fiili denetim nisbeten artmıştı; fakat ek fiili denetim yine yurtdışına uzanmamıştı.

Sizin bu konularda parti yıkıcılarının sözcülüğünü yapar duruma düşmeniz acıdır.

Üçüncüsü, Ortak Açıklamalara tavrımızın ne olduğunu soruyorsunuz. Bunlarda Parti çizgimizle çelişen çok önemli noktalar vardır. Bunların üzerine daha öncede durduk.

Dördüncüsü, bu mektubunuzda, daha önce partiyi savunan tabanımıza yönelttiğiniz saldırılara devam ediyorsunuz ve onlara "hırsız"lığın ötesinde

birde "salak"lık niteliğini ekliyorsunuz. Bu sorunu geçen toplantımızda kısaca konuştuk ve anlaşamadık. Bunun üzerine tartışmaya devam etme kararı aldık. Biraz aşağıda bu konuda tekrar tavrı takınacağız.

Beşincisi, sizin yayınlarınızın Wu..daki 8 Mart gecesinde satılmasının engellenmesi hakkında eksik bilgi vererek ön yargı yaratıyorsunuz. Orada engellenen sizin yayın satışınız değildir. Sizin yoldaşlarınız oraya, provokatif değerlendirmelerinizi içeren bildirimlerinizi dağıtma amacıyla gelmişti. Bunu gece sırasında dağıtması açıkca geceyi sabote edecekti. Bu nedenle masa açmasına izin verilmiştir. Sizin yoldaşlarınız sözkonusu bildirimleri, gece sona erdikten sonra herhangi bir engellemeyle karşılaşmadan dağıtmıştır. Aynı gecede YD hizibinin bazı mensupları da provokatif bir bildiri dağıtmak istemiş; bunada ancak gecenin sonunda izin verilmiştir. Gecenin sabote edilmesini engellemek için yoldaşların takındığı bu tavrı, ilkeli bir tavrıdır.

Altıncısı, 57/60 Deklerasyonları konusunda tarihi çarpıtın sizlersiniz. 57/60 Deklerasyonlarını özünde modern revizyonist görmenizin (ve bunu 63 Polemiklerine uzatmanızın) tarihsel inkârcılık olduğunun yanısıra, AEP ve ÇKP'nin 57/60'ı nasıl değerlendirdiklerini siz bizden daha iyi bilmektesiniz. AEP'nin bu belgelerde ilkesel bir hata olmadığını söyleyerek onu savunduğunu (ki bu hatalı bir tespittir), bu belgelerin UKH'nin birliğini sağlayan ve revizyonistleri geriletin belgeler olduğunu söylediğini (21); ÇKP'nin bu belgeleri Uluslararası Komünist Hareketinin 1963'e kadarki "ortak programı" olarak nitelediğini (ki bu hatalı bir tespittir); bu Deklerasyonlar sayesinde modern revizyonizmin geriletildiğini savunduğunu (22) çok iyi bilmektesiniz. II.PK'nın uluslararası duyurusunda yazılan, "Kruşçev modern revizyonizmine bazı ilke konularında bazı tavizler vermekle birlikte, ML'lerin Kruşçev modern revizyonizmine karşı uyanıklığı artırdı ve onları mücadeleye seferber etti" cümlesinde tarihin çarpıtılması nedir? Büyük çoğunluğu modern revizyonizm hastalığına şu yada bu ölçüde bulaşmış partilerin SBKP 20.Parti Kongresinin temel önermele-

rini iki kez esas olarak geri çevirmesini sağlamanın adı başka ne olabilir? Soğuk savaş ortamında bir yandan sosyalist kampın birliğini korumak, diğer yandan da modern revizyonizmin ulu orta gidişini ve emperyalizme teslimiyetini (sorunun önemi bütün boyutlarıyla kavranamaması ve hatalar yapılmasına rağmen) dizginleyebilmek ne olarak adlandırılmalıdır?

Görüşümüzce, yine kelimeler üzerinde duruyorsunuz ve hedefini bulmayan bir ajitasyonla partilileri II.PK'na ve II.MK'ne karşı kışkırtmaya çalışıyorsunuz.

Yedincisi ve en önemlisi, bu kışkırtma tavrınızı adeta bir "bu MK'ni alaşağı edin" çağrısıyla noktalıyorsunuz.

Son paragrafda Mao Zedung'dan ve Wang Hung Weiden yapılan iki alıntının ardına saklanarak yapılan "akıma karşı cesaretle göğüs gerin" çağrısının başka bir anlamı var mıdır? Yoldaşlar, açık ve cesaretli olunmalıdır. Aynı şeyi siz II.MK'ne ve tüm parti üyelerine salık veriyorsunuz. Biz nereye kadar adım atıyorsak onu açık olarak atıyoruz; böyle alıntıların ardına saklanmıyorsunuz.

Son olarak, bu mektubu kamuoyuna açılmasıyla ilgili, sizi uyarmak istiyoruz. Bu mektubunuza giriş mahiyetini taşıyan kısımda (ki ikili görüşmemizde buradaki fikirlerden hiç bahsedilmemiştir) TKP/ML'i sizin iç meselelerinize müdahale etmiş olmakla suçluyor; ve bu nedenle bu mektubunuzu kamuoyuna açışınızı gerekçelendirmeye çalışıyorsunuz.

Bu gerekçe samimi ve kabul edilebilir bir gerekçe kesinlikle değildir! "İç meselelere müdahale" olarak yorumlamaya kalkıştığınız şey; partinin varlığını hizipçiliğe karşı savunanların, sizin olduğunu iddia ettiğiniz bir makineye ve 650,- DM'lik kitap ve kasete de partimizin mal varlığı düşüncesiyle denetim altına almalarıdır.

MK-SB gerek "AR-BK'ne Özel Mektubu"nda ve gerekse "Duyuru"sunda meseleye şöyle yaklaşmıştır:

"d) Parti sempaticanlarının ve bazı parti üyelerinin II.Konferans hakkında yürütülen anti-propagandaya tavrı almaları özü itibarıyla doğrudur.

Bu tavrı alırken parti işleyişi açısından hatalara düşmüş olabilirler. Bunlarda bizim için araştırma sonucu ortaya çıkartılacak şeylerdir." (Mektup)

"Bu (yani "hizipci davranışlar"-bn) ortamda, büyük bir bölüm partili ve sempatizan yoldaşlarımızın Parti II.Konferansına ve parti çizgisine sahip çıkma tavrı göstermesi, özü itibarı ile haklı ve meşru bir davranıştır. Bu tavrı gösterirken bir dizi hataya düşmüş olabilirler. Ancak bu tavrı 'hizipcilik' olarak nitelemek, objektif bir tespit olamaz." (Duyuru)

Parti mallarının denetime alınması konusunda ise:

"e) Diğer yandan anlayabildiğimiz kadarıyla sorumlu yoldaşların... BK adını kullanarak tabanı ayrılık piskolojisi içine sokmaya çalışmaları ve..BK çizgisinin "iki çizgi mücadelesi" konusundaki sekte görüşlerinin taban üzerinde yarattığı ayrılıkçı izlenimler; meydana gelen hizipçi davranışlar ortamında, parti sempatizanlarının herhangi bir ayrılık ihtimaline karşı parti mallarını denetim altına almayla sonuçlanmıştı. Bu tavrın doğruluğu yada yanlışlığı yada taşıdığı hatalar ancak araştırma sonucu ortaya konabilir. Fakat şu açıktırki, bu tavrı 'hırsızlık' olarak nitelenemez." (Mektup) (abç.)

(Dyuru'da ise bu konuda tavrı takınılmamıştır.)

MK-SB malları denetim altına alma konusunda, bu eylemi politik muhtevası açısından doğru bulmuş fakat esas doğruların mı, yoksa yanlışların mı hakim olduğuna elindeki bilgilerle karar verememiştir.

Siz ise önsözünüzde bu gerçeği bile çarpıtıyor; ve MK-SB "provokatörlerin bu eylemlerini -hiç bir ayırım yapmadan- bütünüyle 'esas itibarı ile meşru' olarak göstermiştir." diyorsunuz.(abç.)Ve bu çarpıtmadan daha büyük bir tahrifata sığrayarak, "bir teşkilatın kardeş bir teşkilatın mallarını çalmasını 'esas itibarı ile meşru' göstermek gibi ..." diyorsunuz.

(Biz. hiç bir zaman böyle birşey tasvip etmedik etmeyiz. Mart başında SB sizin herhangi bir malınızın alındığı şeklinde bilgiye sahiptir değildi.

İkili görüşmezin hemen öncesinde böyle bir iddia-
nız olduğunu öğrendik ve toplantıda, eğer bu doğ-
ruysa tabiki sizin malınızı iade edeceğimizi be-
lirttik.)

Peki; sizi, bu gerçeklerin tahrifine dayanan
gayrı-samimi gerekçeyi öne sürerek "iç işlerimize
müdahale edildi, o haldé bizde sizin iç işlerinize
müdahale ederiz" anlayışına sürükleyen şey nedir?

Bunun temelinde YDE çizgisine yakınlığın doğur-
duğu bir subjektivizmin; küçük burjuvaziye mahsus
aceleciliğin ve kızgınlığın yatmadığına lütfen. biz
ikna edin. Çünkü şu anda böyle düşünüyoruz!

Yoldaşlar; bu yazdığınızı önsözle birlikte mek-
tubunuzun içeriğinin kamuya açılmasının, TKP/ML'in
içişlerine kaba bir müdahale olduğunu düşünüyoruz.
Bu kişisel düşüncemizdir. Ancak MK'ndeki yoldaşların-
da böyle düşüncelerinizi zannediyorum.

Bu tavrınıza su anda kamuoyu önünde tavrı takın-
mıyoruz. Çünkü bunun için, MK-SB'nun bunu "iç işle-
rine müdahale" görüp görmeyecekleri konusundaki
kararını (ve bu arada sizin özeleştirici yapıp yap-
mayacağınızı) bekliyeceğiz.

Bu arada, siz bu tavrınızı bir kez daha, eleşti-
rilerimiz ışığında gözden geçirmelisiniz. Bizim
tavsiyemiz, bu konularda kamuoyu önünde özeleştirici
yapmanızdır. Bu, aramızdaki ilişkilerin normalleş-
tirilmesi yolunda ileri atılmış bir adım olacaktır.

Buna bağlı olarak aşağıdaki konularda son kez
ve açık bir tavrı takınmanızı istiyoruz. Bu tavrı,
anlayış meselelerini içeren bir tavrı olmalıdır.
("karşı-devrimci kaçış" ve "kardeş örgütün malını
çalma" eleştirilerinizde ortak anlayışa varıp var-
mayacağımız, buradakyacağınız anlayışlara bağlıdır.)
Tavrınız açık ve net olmalıdırki, özellikle önsözün-
üzün provokatif mahiyetinin bizde uyandırdığı si-
zin parti yıkıcıların el altında desteklediğiniz
izlenimi, clumsy yada clumsy yönde kesinlik ka-
zansın.

1) TKP/ML'in 1978 Şubat-1981 Ocak arasında yürürlükte olan çizgisi P.I.K'nın çizgisi midir, değildir? Buna bağlı olarak:

a) O zamanın YDBK'si bu çizgiyi hangi noktalarda ihlal etmiştir?

b) I.MK bu çizgiyi hangi noktalarda ihlal etmiştir?

c) Siz partimizle ilişki kurduğunuzda parti çizgisi olarak neyi görüyordunuz?

2) YD çizgisinin savunucularının Şubat ortasında II.PK ve II.MK alehine karalama temelinde ve kitle önünde anti-propaganda ile hizipçiliğe başlamasını; MK-SB'nun buna tavır almasıyla "YDBK'nın parti bölücülüğüne başlamasını ML mi görüyorsunuz?

Buna bağlı olarak:

a) Örgütsel mücadeleyi ideolojik mücadelenin önüne çıkaran kimdir?

b) Parti birliğini savunmak nasıl "tasfiyeci ve provokatif" oluyor?

c) Gerçek hizipçi ve parti bölücüleri kimlerdir?

d) Partiyi savunan yoldaşların parti mallarını güvence altına almasını politik olarak doğru buluyor musunuz?

3) Parti yıkıcılarına karşı tavır ilkesel bir sorundur. Yurtdışında TKP/ML içinde hizipçiliğin çıkması ve bunun bölücülüğe dönüşmesi süreci içinde, sizin tavırlarınız partimizin birliğinin korunmasına yardımcı mı, yoksa onu sabote edenlere (en azından objektif olarak) hizmet edici mi oldu?

III. Kardeş Parti Ve Örgütlerle Yürütmekte Olduğumuz Tartışmada Yöntem Sorunu Üzerine

Buna tekrar kısaca değinmeyi gerekli görüyoruz. "Açık ideolojik tartışma", yer yer pratik sorunlarda kamuoyu önünde tavır takınmaya ve kötü mücadelelere dönüşebilmektedir.

Biz önemli görüş ayrılıklarının kamuoyu önünde, yoldaşça sürdürülen bir ideolojik mücadeleyle aşılan-

ması için çalışmadan yanayız. I.PK'nda kabul edilen bu anlayışımız değişmemiştir.

Böyle bir tartışma, ilkesel ideolojik konuları kapsadığı gibi; metod, siyasi taktikler ve örgütsel konularındaki önemli görüş ayrılıklarını kapsayacaktır.

Açık ideolojik mücadele konusunda dikkat edilmesi gereken hususlar da vardır.

- Kuşkusuz eleştiriler, karşılıklı olarak belgelerin incelenmesine dayanılarak yürütülmelidir.

- Eleştiri yürütülürken özellikle pratiğe dönük olan konularda karşılıklı tartışma ortamı yaratılmaya çalışılarak, eleştiriler kamuoyu önünde açılmadan önce içinde varolabilecek subjektif yönlerin giderilmesini sağlamak önemlidir.

- "Açık ideolojik tartışma" her pratik konu hakkında kamuoyu önünde derhal tavır takınmak anlamına gelmez. Bazı pratik ve örgütsel sorunlar üzerine çıkan çelişmeler, uzlaşmaz hale geldikçe örgütlerin kendi içinde kalmalıdır.

- Kamuoyu önünde yürütülen eleştiriler sekte değil yapıcı, bölücü değil birleştirici, ifşa edici değil koruyucu, kısacası "hastayı kurtarmak için, hastalığı tedavi etmek" yöntemine uygun olmalıdır.

Aksi taktirde "açık ideolojik mücadele" soysuzlaşır; daha üst seviyede bir birlik sağlamak için mücadele yönteminin yerine teşhir ve yıkıcılık alır; ideolojik mücadelenin yerini karalama ve nihayet partinin iç meselelerine mücadeleye kadar varan sağlıksız yöntemler alır.

İkinci olarak belirtmek istediğimiz nokta, partimizin bu konudaki geçmiş pratiğinin hatasız olmadığıdır. Kardeş ilişkiler içinde bulunduğumuz parti ve örgütlerle ilişkilerde ve açık tartışmada bir takım hatalara düştük. Bunların bazılarını I.MK değinmişti. (23) Ancak bunların yetersiz olduğu görüşündeyiz. Açık ideolojik mücadeleyi yürütmede ve metodta, eksiklikler ve hatalar gösterdiğimizizin bilincindeyiz. MK'nin bunların dolaylı bir mukasebesini yapacağı zamanı beklemek, en doğru tavır olacaktır. Bu mukasabe, aynı zaman-

da kardeş parti ve örgütlerin bize yönelttiği ideolojik siyasi eleştirilerle tavrı ve kendi eleştirilerimizi gerçekleştirerek koyma temeline oturacağı için diğer yandan da partimizin dikkatinin önemli bir bölümünü faşizmin saldırısı ve hizbin parti düşmanı saldırısı ile mücadeleye ayırması nedeniyle, derhal kamuoyuna çıkabileceğini de beklemek gerekmektedir.

Biz bu noktada şu önerinin mümkün olup olmadığını, size, ve AMLP, WBK ve Kıbrıs KP/ML'e sormak istiyoruz:

TKP/ML II.PK'ı ile (değişik oranlarda olmak üzere) kardeş örgütler arasında büyüyen ideolojik siyasi farklılıkları tartışmak üzere, (...) da (ve zaman olarak 1981, ... aylarına rastlamak üzere) bir konferans -toplantı düzenlemeyi öneriyoruz.

Toplantı eğer sayıca dar olursa bunun güvenliğini rahatça sağlamak mümkündür. Detaylar sözlü olarak konuşulacaktır.

V- GDS Yönetiminin Bazı Pratik Talepleri Üzerine

a) Yaptığımız araştırma ile, firmadan alınan makinenin size mi bize mi ait olduğunu net bir şekilde belirleyemedik. Y ve M'nin da katılımıyla bu sorunu ortak, bir kez daha tartışmalıyız.

b) "Karşı-devrimci kaçış" olarak nitelediğiniz olayı bir kez daha, Y ve M'nin katılımıyla tartışmak istiyoruz.

c) Biz tavrı mektubunuza eklediğiniz tebliğin yayınlanmasını şu açıdan doğru bulmuyoruz. Anlayabildiğimiz kadarıyla bu tebliğ, görüşmemizin bir özetidir. Her görüşmemizin özeti yayınlanmasının bir anlamı ve faydası yoktur. Biz tartışmayı yürütmeli, ortak noktalara varmaya çalışmalı ve ondan sonra ortak açıklama yapmalıyız. Fakat birinci görüşmede doğru dürüst tartışmadık bile; esas olarak karşılıklı anlayışımızı ortaya koyduk. Ve şimdi, meseleleri daha kapsamlı olarak görme fırsatını bulduk.

Ekte size, GDS ile önce parti sempatanları ve sonra resmi temsil arasındaki çelişme hakkında

bizim ortak açıklama teklifimiz yer almaktadır. Bunun üzerine tartışıp ortak noktalara varmaya çalışmak ve bu temelde bir açıklama yapmalıyız.

d) Biz sizin yazılarınızı ve mektuplarınızı bugüne kadar parti içinde yaydık. Bir kısmını yakın çevremizde dağıttık. Bundan sonra da bu uygulamaya devam edeceğiz. Aynı şeyi sizin de yürüttüğünüz ve yürüteceğiniz bilincindeyiz. Bu mektubumuzu da GDS üyelerine verilmesini istiyoruz. Aramızdaki ilişkilerin II.PK ertesindeki gidişatı hakkında GDS içinde tartışma yürüttüğünüzü söylüyorsunuz. Bu konuda tartışmanın nasıl bir talep üzerinde açıldığını ve ne görüşler savunulduğunu bilmek isteriz.

Komünist Selamlar

TKP/ML

Enternasyonal İlişkiler Sekreteri
E.Y.

20/5/1981

DİPNOTLAR

- (1) Stalin, "Leninizmin İlkeleri" sf.103
- (2) Lenin, "Eleştiri Özgürlüğü ve Eylem Birliği"
- (3) Komünist-1; 1 Nolu Konferans Kararı: "...yaptığımız konferans partimizin temel görüşlerinin doğru olduğundan yola çıkarak toplanmıştır. Hazırlığı içinde bir dizi stratejik mesele tartışılmıştır. Bu yüzden konferansımız, partimizin temel çizgisini değiştirecek nitelikte karar alamaz."
- (4) Bunu, o zamanın YDBK bile kabul ediyordu: "Birde ML klasikler meselesi var. Bizim partimizin temel belgelerinde, ML klasik kavramı yok. Ama, bu temel belgelerde Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung hiç bir yanlış anlamaya meydan bırakmayacak açıklıkta (abç) aynı düzeyde ek alınmakta, beş büyük öğretmen olarak adlandırılmaktadır." (ARBK'nin, SB 2. Özel Mektubuna cevabı; 26.2.1980)
- (5) Komünist-1; 7 Nolu Karar, "C" şıkkı.
- (6) TKP/ML Tüzüğü, 1.Bölüm "C" şıkkı.
- (7) ARBK'nın, "SB 2. Özel Mektubuna Cevap"ı: "P.I.K, partiler arası ilişkiler konusunda, 'Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Komintern geleneğine' sahip çıkılması kararı almıştır. Yani P.I.K partiler arası ilişkiler konusunda Mao'yu Marks, Engels, Lenin, Stalin'den açık bir biçimde ayırmıştır. Kampta çıkarılan bildirilerde Marks, Engels, Lenin, Stalin yalnızca bu kısımda (yani partiler arası ilişkiler konusunda) (abç) Mao Zedung'dan ayırmıştır. Bu P.I.K'nın kararıdır. Parti çizgisidir. Sorunlar budur. Bu tüzük ihlali değil tüzük uygulamasıdır."
- (8) "ARBK 19. Toplantı Kararı"
- (9) "ARBK 20. Toplantı Kararları" (21.7.1980)
- (10) O.r. Toplantı Bant Tutanağı
- (11) Lenin, "Örgütlenme" (Aydınlık Yayınları, sf.18) ve BPT (Aydınlık Yayınları, sf.227)

12) I. Parti Konferansında kabul edilen tüzüğümüzde örgütlenme ilkeleri esas olarak doğru konmakla birlikte; menşevik yorumlamalara müsait yada çelişki yaratan yerlerde vardı. Bunlar Parti II.Konferansında düzeltilmiştir.

13) 12.5.1981 Tarihli GDS Mektubu, 4-e Bölümü

14) GDS'in "Yeni MK'ne...." mektubu (bkz: "B.Pz." sf. 96-97)

15) Anarko sendikalist sapmayı mahkûm eden Lenin, bu sapmanın eleştirilerinde haklı yanlar olduğu için ve sendikal sorun uluslararası seviyede tartışıldığı için bu sapmanın görüşleri muhafaza etmesine ve hatta Merkez Komitesinde temsil edilmesine bile izin verdi. Ama tek şartla: Bu çizgi etrafında parti içinde ve dışında siyasi propaganda yürütülmiyecekti. "...teorik tartışma birşeydir, partinin siyasi çizgisi-siyasi mücadele başka birşey. Biz bir tartışma kurumu değiliz. Tabi sempozyumları ve özel yayınları yayınlıyoruz ve buna devam edeceğiz; fakat ilk görevimiz alihimize olan bütün imkânsızlıklara rağmen kavgayı sürdürmektir. Buda birliği gerektirir." (Lenin, TE, c.10 sf. 252) (abç)

"Sizler -şu veya bu şekilde birer ajitatör ve propagandacı olan sizler- mücadele vermekte olan siyasi partilerin içinde yapılan fikir propagandası (Lenin, dışa yapılan propaganda-dan söz bile etmiyor!) ile özel yayın ve toplantılarda fikir değiş tokuşu arasındaki farkı görmüyor musunuz? Bu kararı anlama zahmeti gösteren herkesin bu farkı göreğine eminiz." (age. sf.255) (abç)

Burada altını çizdiğimiz yerlere özel dikkat sarfetmenizi rica edeceğiz.

16) Aktaran Stalin: "Muhalefet Üzerine" (Pekin Baskısı; sf.881)

17) Stalin, "Muhalefet Üzerine" (Pekin, sf.375)

18) Lenin, TE, c.10, sf.201)

19) Stalin, Eserler c.12

- (20) Bu ilke tabiki parti hala marksist-leninist bir parti ise ve üstelik partinin çizgisi öz olarak marksist-leninist ise bu konuda en ufak bir tereddüt bile olamaz.
- (21) Enver Hoca, "Modern Revizyonizmle Mücadele" (Günce Yayınları, sf.122)
- (22) Uluslararası Komünist Hareketin Genel Çizgisi-1 (Aydınlık Yayınları, sf.123 ve 40)
- (23) Mesela İ.MK'nin 1980 yayınladığı AEP bröşürünün önsözünü teşkil eden "Duyuru"da, "AMLP'nin AEP'ı adını vererek eleştirdiği" şeklindeki tespit, yeterli bir belge incelemesine dayanmayan hatalı bir tespitti. Bu hatanın iç kaynağını, subjektivizm, dış şartlarını ise, parti içinde sürmekte olan iki çizgi mücadelesinin getirdiği bazı olumsuzluklar oluşturuyordu. İ.MK 9. Oturumunda bunu bir hata olarak tespit edip kardeş örgütlere yazdığı mektupta belirtti, fakat kamuoyu önünde özeleştirisini yapmadı.